

Savinjske novice

8000032
OSREDNJA KNJIŽNICA
CELJE
Muzejski trg 1 a
3000 Celje

ISSN 0351-8140

(foto: Ciril M. Sem)

ČEVLJI SO ZDRŽALI VODO, FLOSARJI PA TUDI

(stran 12)

**Predvolilno
druženje
upokojencev
v Mozirju**

STRAN 6

**Občinski
praznik
v Solčavi
v znamenju
športa**

STRAN 11

VEČJA IZBIRA BLUZ IN MAJIC LISCA

ZADRUŽNE TRGOVINE -
VEDNO Z VAMI

Zadruga mozirje

gornjesavinjska kmetijska
zadruga Mozirje z.o.o.

Od 8. do 16.8.2008

**še dodatni 5%
gotovinski popust
na znižano blago**

**OBUTEV IN TEKSTIL
V POSLOVALNICAH**

- BLAGOVNICA LJUBNO

(tel.: 584 10 20)

- TEKSTIL GORNJI GRAD

(tel.: 584 30 36)

- konfekcija različnih dobaviteljev,

- kopalke,

- moške srajce,

- ženske bluze,

- majice s kratkimi rokavi,

- majice brez rokavov,

- hlače kapri,

- kratke hlače,

- čevlji,

- natikači ...

**Izkoristite priložnost,
da po ugodnih cenah izberete
kvalitetne izdelke!**

Zgornjesavinjska zadruga Mozirje z.o.o., Aletensov trg 3, Gornji Grad

VOZNIŠKI IZPIT

Avtošola RELAX Mozirje

TEČAJ CPP

18.8. ob 17.00

Vpisi na dan tečaja ali na tel.: 041-227-133

UGODEN RELAX-ov KREDIT DO 24 MESECEV!

RELAX AVTOŠOLA

www.avtosola-relax.si

Varčujte z okni
SIMER!
Še danes zahtevajte
izračun
energijskih
prihrankov!

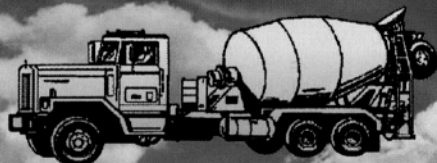
MODRA ŠTEVILKA
((080 10 27))
www.simer.si

Simer
okna in vrata
pvc-alu-pvc-alu-okna-vrata
senčila-zimski vrtovi

Simer d.o.o. Celje, tel.: 03 42 55 800,
PE Ljubljana, tel.: 01 56 33 438, PE koper, tel.: 05 63 01 023

STORITVE IN PREVOZI V GRADBENIŠTVU

Prodaja, prevoz in vgradnja
betonskih mešanic

GRADITE IN POTREBUJETE BETON?
POKLIČITE 041-753-437!

Bošijan Vrtičnik s.p., Ravne 103/c, 3325 Šoštanj

**KMETIJSKA ZADRUGA
ŠALEŠKA DOLINA z.o.o., Šoštanj**

Informacije:

- KT Šmartno ob Paki
896 52 52 ali 051 317 024
- TPC Šoštanj
898 49 88 ali 031 359 069
- KT Velenje
897 28 30 ali 051 353 783

Odkupujemo mlado
pitano govedo in krave
za zakol v tujini in
Sloveniji preko lastnega
zbičnega centra po
dnevno najvišjih
odkupnih cenah!

MOŽNOST PLAČILA TAKOJ!

Informacije: 041 592 197

AKCIJA!!!

NA
GOSPODINSKI
PROGRAM

-10 %

LEŽALNIKI,
SENČNIKI,
MIZE, STOLI ...

-20 €

UGODNO!
PREDSEZONSKE
CENE!!!

VITTE
TAFUN, UNIFORMEST,
KRPAN od 4 do 8 T

40E

Slike so simbolične.

POSLUŠAJTE NAS - IZVEDELI BOSTE VEČ

RADIO GOLD
Savinjski val

www.radiogoldi.si

106,2 Mhz

NOVA FREKVENCA - STARI PRIJATELJI

V kabelskih sistemih po Zgornji Savinjski dolini na 90.3 Mhz

Radio Gold Savinjski val d.o.o., Mesliški trg 6, 3310 Žalec

Počitnice so tudi čas za zaslužek

Julij in avgust, ko dijaki in študenti praviloma nimajo šolskih obveznosti, številni izmed njih izkoristijo za delo pri različnih delodajalcih, s katerim zaslužijo nekaj denarja za lastne potrebe. V študentskih servisih, ki nastopajo v vlogi posrednikov tovrstnih del, pravijo, da študentje in dijaki največkrat povprašujejo po delu v administraciji, lotijo se tudi fizičnih del, najbolj pa se izogibajo del v gostinstvu, za katera je na drugi strani - pri delodajalcih - največje povpraševanje.

Spomnim se, da sem imel kot štipendist takratnega Glina vsako leto obveznost počitniškega dela v podjetju, in nikoli mi ni bilo jasno, zakaj me razporejajo na delo v proizvodnji, če me po drugi strani plačujejo, da se učim za strojnega tehnika. Mar ne bi bilo z vidika delodajalca bolj pametno, da bi med počitnicami spoznaval prakso v stroki, v kateri sem nameraval delati po šolanju? No, v kadrovski službi so mi kratko in jedrnat pojasnili, da so v proizvodnji pač potrebe po dodatni delovni sili in da bo čas za spoznavanje prakse prišel s pripravištvom po končnem izobraževanju.

Čeprav sem takrat počitniško delo v proizvodnji nekako s težavo opravljal, pa ne zaradi fizičnih obremenitev ampak zaradi monotoni delovnega procesa, danes s hvaležnostjo gledam na to izkušnjo, saj sem na ta način spoznal delo in način razmišljanja ljudi iz

sektorja, od koder so na vodstvo podjetja že od nekdaj letele kritike na račun prenizkih plač in neprimernih delovnih pogojev. Veliko pa je bilo tudi šaljivih situacij, saj so se znali delavci iz neizkušenega novinca, kakršen sem bil, tudi ponorčevati. A seveda nisem bil edini.

Danes je ponudb na trgu dela toliko, da lahko dijaki in študentje izbirajo, kje in kaj bodo delali. Spomnimo se, da se je sedanja vlada na začetku mandata zapletla v konflikt s študentsko organizacijo zaradi restriktivnejših predpisov za poslovanje študentskih servisov, kasneje pa se je situacija na tem področju umirila, saj so se ministri osredotočili na večje ribe, tako imenovane tajkune.

Verjamem, da so danes prihodki iz naslova počitniškega dela zelo dobrodošli, koristni pa so tudi zaradi tega, ker v večini primerov predstavljajo prvi lastni prihodek študentov in dijakov (sploh če le-ti nimajo štipendije), ki se na ta način učijo gospodariti s svojim denarjem. To je tudi prvi korak na poti k finančni pismenosti, ki jo v svoji knjigi Bogati otrok, pametni otrok opisuje Robert T. Kiyosaki. Uvodno poglavje v tej knjigi nosi naslov: Zakaj na banki od vas ne zahtevajo spričevala?

Franci Kotnik

IZ VSEBINE: 32

Tema tedna:

Počitniško delo zgolj polna denarnica ali tudi pomembna izkušnja? 4

Občinski praznik občine

Ljubno:

Ljubenci tokrat brez zlatega priznanja 5

Solčava:

Licence za lokalne turistične vodnike 7

Intervju:

Darko Bele, predsednik EHD Mozirski gaj 8

Zlatomašnik Jože Gražner:

Zaobljuba, ki drži že pol stoletja 10

Borisav Dorđević:

»Vsak koncert je za nas kot zadnji« 16

Vinogradništvo Steyer:

Mozirski klopotec – simbol dobrega sodelovanja 18

Ljubno ob Savinji:

Športni utrip Flosarskega bala 21

ISSN 0351-8140, leto XL, št. 32, 8. avgust 2008. Izhaja vsak petek. **Ustanovitelj:** Skupščina občine Mozirje. **Izdajatelj:** Savinjske novice, d.o.o. Nazarje, Savinjska cesta 4, 3331 Nazarje. Telefon: 03/83-90-790, telefon in faks: 03/83-90-791, transakcijski račun: 33000-00005711515. **Glavni in odgovorni urednik:** Franci Kotnik. **Pomočnik glavnega in odgovornega urednika:** Igor Solar. **Stalni sodelavci (razvrščeni po abecednem vrstnem redu):** Franjo Atelšek, Irena Drobež, Tatjana Golob, Benjamin Kanjir, Alenka Klemše Begič, Kmetijska svetovalna služba, Marija Lebar, Jože Miklavc, Igor Pečnik, Franjo Pukart, Ciril M. Sem, Marija Šukalo, Aleksander Videčnik, Zavod za gozdove. **Tajnica uredništva:** Cvetka Kadliček. **Računalniška obdelava:** Uroš Kotnik. **Trženje:** vodja Helena Kotnik, trzenje@savinjske.com, Lučka Kirm. **Naslov uredništva:** Savinjske novice, Savinjska cesta 4, 3331 Nazarje. **Telefon:** 03/83-90-790, telefon in faks: 03/83-90-791. **E-pošta:** urednistvo@savinjske.com. **Internet:** http://www.savinjske.com. **Cena za izvod:** 1.35 EUR za naročnike: 1.22 EUR. **Tisk:** Grafika Gracer, Lava 7b, Celje. **Naklada:** 2.500 izvodov. Rokopise, objave, razpise in oglase je potrebno dostaviti v uredništvo najkasneje osem dni pred izidom tekoče številke. Na podlagi Zakona o davku na dodano vrednost sodi časopis Savinjske novice med proizvode, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8,5%. **Objavljenih rokopisov in fotografij ne vračamo.** Pridržujemo si pravico krajšanja besedil. Pisem bralcev in oglasov ne lektoriramo. **Izključno pisne odgovore sprejemamo za naslednje dvomesečje.**

ŠTUDENSKO IN DIJAŠKO DELO

Počitniško delo zgolj polna denarnica ali tudi pomembna izkušnja?

Mladi, ki obiskujejo srednjo šolo ali študirajo, so že od nekdaj radi posegali po možnosti počitniškega dela. Razlogi za to so različni. Na tak način lahko povečajo družinski proračun ali pa si s tem denarjem izboljšajo lastno finančno stanje. Denar jim lahko pride prav za nakup garderobe ali z njim odpotujejo na zaslužene počitnice. Lasten denar pa zlasti mlajšim – dijakom pomeni tudi »odraslost« in večjo svobodo odločanja o tem, kaj bodo kupili ali kam bodo odšli.

Poleg omenjenih razlogov so za odločitev o delu ob šolanju odločilni tudi šolski programi, ki predpisujejo obvezno prakso. Na delo k nam prihaja čedalje več tujih študentov preko študijskih izmenjav, naši pa so zainteresirani za delo v tujini. Na tak način si nabirajo različne izkušnje, med katerimi ni na zadnjem mestu učenje tujega jezika.

Mladi se za delo najraje odločajo v počitniškem času oziroma takrat, ko nimajo izpitov. V tem času – zlasti poleti – je tudi ponudba del večja, saj nanjo vplivajo sezonska nihanja. Posebno v gostinstvu in turizmu pride to poleti zelo do izraza. Razen tega je za večino zaposlenih poletje čas, ko želijo na dopust. Zato je za študentsko in dijaško delo poleti

veliko zanimanje s strani delodajalcev. Izbira del je v večjih mestih seveda bolj pestra kot na podeželju. Tudi plačilo za počitniško delo je zelo različno. Povprečna plačila za študentsko delo se gibljejo od dva in pol do pet evrov na uro, za zelo zahtevna, večinoma intelektualna dela pa se lahko dvignejo do dvajset evrov.

Trenutno je v Sloveniji okoli petdeset podjetij, tako imenovanih študentskih servisov, ki so z ministrstvom za delo podpisali koncesijsko pogodbo za posredovanje začasnih in občasnih del dijakom in študentom in ki smejo delo posredovati preko napotnic. Študentsko delo je obdavčeno z dohodnino, a velja jo za te dohodke posebne olajšave.

Tudi pri nas bi v nekaterih podjetjih

Jožica Rihter, direktorica občinske uprave Gornji Grad:
»Dijakom nudimo počitniško prakso, z njihovim delom smo zelo zadovoljni.«

in ustanovah brez pomoči študentov in dijakov težko shajali, zlasti v času dopustov. Delo, ki ga ponujajo naši delodajalci, je različno – od fizičnega na tekočem traku do administrativnega, ki zahteva že precejšnje znanje. Splošna ugotovitev naših sogovornikov je, da je študentsko

delo dobrodošla pomoč, hkrati pa zagotavljajo, da so z delom mladih in njihovo motivacijo zelo zadovoljni.

Jožica Rihter, direktorica občinske uprave Gornji Grad: »Po zadnjem neurju smo za pomoč poiskali dve dijakinji višjih letnikov srednje šole. V spletno aplikacijo AJDA Republiške uprave za zaščito in reševanje sta vnašali podatke o škodi. Gre za škodo, ki je nastala v gozdovih, na lokalnih cestah, na stanovaljskih in gospodarskih objektih ter gozdnih vlakih. Popisanih je bilo za preko štiri milijone evrov škode.

Dijakinji sta se za vnašanje podatkov usposobili tudi na podlagi navodil in dodatnih informacij s strani uprave za zaščito in reševanje tako, da smo z vnašanjem zaključili pred rokom. Poleg tega smo dajali informacije o vnosu tudi ostalim občinam, ki so se obračale na nas.

Naši dijakinji so potem povabili na Občino Kamnik, kjer sta pomagali pri vnašanju njihovih podatkov. Obe dekleti sta domačinki in smo z njihovim delom zelo zadovoljni. Tak-

Naša anketa

Študentsko delo pomembna izkušnja pred vstopom v »pravi« svet

Starši s povprečnimi slovenskimi plačami svojim študentom težko plačujejo študij in otrokom ne preostane nič drugega, kot da si tudi sam prislužijo kak evro. Z zaslužkom si lahko nato privoščijo tudi kakšno stvar, ki si je sicer ne bi mogli. Ob tem pridobijo nove izkušnje, delovne navade, poglobijo teoretično znanje. Delo preko študentskega servisa torej ni le vir zaslužka v času študija, ampak tudi pomembna delovna izkušnja pred vstopom v »pravi« svet. So takšnega mnenja tudi zgornjesavinjski študentje?

Sašo Šaruga, študent 1. letnika Višje šole za življenje:

Sprva sem v Mariboru, kjer študiram, delal v proizvodnji. Delo sem dobil preko oglasa na študentskem servisu. Naloge niso bile težke, so me pa želeli delavci malo »izkoristiti«, vendar sem se hitro postavil zase. Pozneje sem začel delati v svoji stroki, predvsem čez vikende. V pekarnstvu sem delo dobil preko znancev in ga še vedno opravljam. Pridobil sem si določene delovne navade in izkušnje, ki mi bodo pri nadaljnjem študiju in življenju še kako koristile. Denar, ki ga dobim, mi pomeni delno sredstvo za izboljšanje življenjskega standarda, delno pa mi omogoča nakup tistih stvari, ki si jih drugače ne bi mogel privoščiti.

Radovan Šukalo, študent 2. letnika Naravoslovnotehniške fakultete, smer grafične in interaktivne komunikacije:

Delam zato, da si nabiram praktično znanje, ki mi bo pomagalo tudi pri poglobljanju teorije, pa tudi zato, da nisem finančno odvisen od staršev. Večino del sem dobil prek študentskega servisa. Delal sem že na gradbišču, v gostinskih lokalih, kot asistent predavatelja računalniških tečajev, sedaj pa že dlje časa delam kot informatik. Začetna dela, predvsem na gradbišču in v gostinskih lokalih, kjer sem delal pretežno ponoči, sem opravljal zato, da sem si lahko pokrtil življenjske stroške. Poznejša dela so postajala vse bolj zanimiva, raznolika in neobremenilna ter mi poleg zaslužka prinašajo tudi delovne izkušnje, ki jih bom lahko s pridom izkoristil po končanem študiju.

Manja Žagar, študentka 1. letnika Fakultete za management:

Pogosto sem delala kot hostesa in natakarica. V naši dolini namreč ni težko najti dela v gostinstvu tudi brez posredovanja študentskega servisa. Tedaj za strožbo pogosto velja le ustni dogovor med lastnikom lokala in mano, kar posledično pomeni sicer večjo urno postavko, vendar se v primeru, če se delodajalec ne drži dogovora, ne morem pritožiti. V proizvodnji nisem nikoli poskušala delati, ker se mi to zdi monotono. Iskala sem delo tudi na področju, za katerega se izobražujem, a v Zgornji Savinjski dolini žal brezuspešno. Denar, ki ga tako zaslužim, porabim za pokrivanje življenjskih stroškov, skratka za preživetje.

Priprava in fotografirala Marija Šukalo

šen način je za občino ugodnejši in bolj ekonomičen, nenačadnje pa je v dobro tudi dijakov, da si tako prislužijo kakšen evro.

Tudi sicer dijakom nudimo počitniško prakso. Delajo na enostavnih delih. Dopuste zaposlene v občinski upravi, štiri smo, načrtujemo od junija do septembra, in sicer tako, kot narekuje delo in roki posameznega delovnega mesta."

Francka Voler, direktorica Centra starejših Gornji Grad: "Pri nas imamo med poletjem mlade na počitniškem delu in praksi. Brez njih bi bilo težko, saj moramo našim stanovalcem zagotoviti enako kakovost storitev in bivanja skozi vse leto.

Trenutno imamo devet dijakov in študentov, saj je poleti tudi pri naših zaposlenih največ dopustov. Večina mladih prihaja k nam iz srednje zdravstvene šole in so nam »zvesti« več let, tudi še potem, ko postanejo študenti. Treba je omeniti, da se nekateri od njih vključijo v prostovoljstvo in tudi na ta način pripomorejo k lepši jeseni naših stanovalcev.

Tudi prebivalci centra se na te mlade in energije polne ljudi zelo navežejo in marsikdaj vzpostavijo lepe prijateljske odnose, seveda pa delovne navade in izkušnje, nena-

Francka Voler, direktorica Centra starejših Gornji Grad:
»Prebivalci centra se na mlade in energije polne ljudi zelo navežejo in marsikdaj vzpostavijo lepe prijateljske odnose.«

zadnje tudi denar, ki jih dobijo pri nas, mladim pridejo še kako prav. Lahko rečem, da so motivirani in pridni in smo z njihovim delom zadovoljni."

Polona Bastelj, lastnica Slaščičarne Polonca Mozirje: "Pri nas imamo za počitniško delo trenutno sedem deklet in enega fanta. So dijaki in študentje različnih usmeritev. Seveda ne delajo vsi hkrati, pokličemo jih po potrebi, odvisno je tudi od tega, kdaj

imajo oni čas. Večinoma so taki, ki so pri nas delali že prejšnja leta. Lahko rečem, da je zanimanje za počitniško delo v naši slaščičarni tako veliko, da moramo včasih koga tudi zavrniti.

Redno zaposlenih nas je poleg mene še pet in med dopusti pride »mlada pomoč« še kako prav. Naše delo je, kot v gostinstvu, zelo podvrženo sezonskim nihanjem in poleti ter ob koncih tednov imamo več gostov kot sicer. Prihajajo tudi turisti, čeprav

Polona Bastelj, Slaščičarna Polonca Mozirje: »Študentsko in dijaško delo je pri nas dobrodošla pomoč, koristi pa imajo tudi mladi sami.«

se mi zdi, da njihov obisk v kraju zadnja leta nekoliko upada.

Ko pridejo študentke in dijakinje k nam prvič, jih seznanimo s higiensko sanitarnimi ukrepi in sistemom HAC-CP. Tisti, ki so pri nas že dalj časa, delajo povsem samostojno. Pri tem odnesejo marsikatero pozitivno izkušnjo, čeprav povedo, da si od začetka niso predstavljali, da je lahko delo v slaščičarni tako zahtevno, tudi v fizičnem smislu.

Razen tega je treba obvladati vsaj osnovno znanje o prodajnih artiklih in njihovih sestavinah, da je mogoče gostu pojasniti, s čim mu postrežemo. Artiklov je zelo veliko, pri tem pa je treba delati tudi z denarjem.

Pomembna je dobra komunikacija z gosti. Marsikdaj je potrebno tudi znanje tujega jezika, kar pa mladi odlično obvladajo in lahko rečem, da komaj čakajo, da lahko v praksi preizkusijo svoje znanje v pogovoru s tujimi gosti.

Vsekakor je študentsko in dijaško delo pri nas dobrodošla pomoč, koristi pa imajo tudi mladi sami, saj se naučijo delovnih navad. Naučijo se praktičnega dela s pecivom v kuhinji, dobijo izkušnje v delu z gosti, prav pa jim pride tudi zaslužek."

Besedilo in foto: Marija Lebar

OBČINSKI PRAZNIK OBČINE LJUBNO

Ljubenci letos brez zlatega priznanja

V dvorani kulturnega doma na Ljubnem so v petek člani ljubenskega kulturnega društva pripravili slovesnost ob občinskem prazniku. Županja Anka Rakun je ob štirinajstem rojstnem dnevu občine čestitala svetnici in svetnikom, občinski upravi, vsem odborom in še posebej vsem krajanom za dobro opravljeno delo.

Gostom in občanom je županja spregovorila o razvojnem in predvsem graditeljskem proračunu ter predstavila projekte, ki so se v občini Ljubno letošnje leto že realizirali. Posodobljena je industrijsko poslovna cona, zgrajen nov most v Rastkah in nov vodovod do Okonine, kjer je zgrajena tudi nova avtobusna postaja, pridobljena je nova informacijska infrastruktura ...

Na proslavi so posebno priznanje občine podelili sedmim odličnjakom zaključnega razreda osnovne šole, zlatima maturantkama Teji Turk in Deji Vrčkovnik, ter krvovalcema Amaliji Jurjavec in Marku Ko-

rpniku. Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je letos bronasto priznanje dodelila gasilcu Francu Brglezu za aktivno delo v gasilski organizaciji in pomoč sočloveku, srebrna priznanja pa so prejeli učiteljica Marija Grohar za več kot trideset let uspešnega dela

v kolektivu Osnovne šole Ljubno in za aktivno sodelovanje v planinskem društvu, slikarka Ida Voler, ki je s svojim prepoznavnim slikanjem ustvarila že preko 2.500 del, in šestčlanska družina Vida Prušnika za vidno kulturno in politično udejstvovanje.

Proslavo so s kulturnim programom pospremili ljubenski učenci Glasbene šole Nazarje in mešani pevski zbor pod vodstvom Mitje Venišnika. Slovesnosti je sledilo družabno srečanje s člani društva Komen in domačimi godci v Vrbju.

ArtPuk

Prejemniki letošnjih občinskih priznanj z županjo Anko Rakun in podžupanom Stankom Zagožnom
(foto: Ciril M. Sem)

SREČANJE UPOKOJENCEV V MOZIRJU

Poletno druženje v predvolilnem vzdušju

Na zadnji julijski dan so se na mozirskem sejmišču ob reki Savinji zbrali upokojenci, člani Pokrajinske zveze društev upokojencev Celje. Srečanje sta organizirala Društvo upokojencev Mozirje in območni odbor stranke Desus. Pričakovali so okoli 1.500 udeležencev, prišlo pa jih je vsaj še petsto več.

Prvotno je bilo sicer predvideno, da bi pripravili vseslovensko srečanje, vendar je slednje zaradi pomanjkanja finančnih sredstev odpadlo, zato se je predsednik pokrajinske zveze Emil Hedžet zah-

Udeležence je pozdravil tudi mozirski župan Ivan Suhoveršnik in jih povabil, da si ogledajo lepote kraja ter ga še večkrat obiščejo. Predsednica slovenskih upokojencev dr. Mateja Kožuh Novak je v svojem govoru izrazila gnev nad ravnanjem poslancev državnega zbora, ki dva dni prej v parlamentu niso potrdili predloga, da bi se pokojnine usklajevale z neto plačami in ne z bruto, kot je praksa doslej. Kar tretjina poslancev je pred glasovanjem zapustila dvorano parlamenta in s tem upokojencem, po besedah Kožuhove, pokazala, da se jih njihove težave ne tičejo. Izpostavi-

Dr. Mateja Kožuh Novak, predsednica Zveze upokojencev Slovenije: »Upokojenci smo preveč ponižni. Prevečkrat mislimo, da ne moremo nič narediti. V demokraciji lahko tako velika sila, četrtnina prebivalstva in tretjina volilne moči, premika gore. In to bomo mi v naslednjih štirih letih naredili!«

(foto: Benjamin Kanjir)

poslance, ki se bodo borili za njihove interese.

Minister za obrambo in predsednik stranke Desus Karl Erjavec je govoril predvsem o obljubah vlade o socialni pravičnosti, na drugi strani pa se sedaj kaže kopica posameznikov, ki bogatijo iz dneva v dan. Istočasno velika večina državljanov komajda shaja skozi mesec in se bolj ali manj bori za dostojno življenje. Erjavec je napovedal, da bo od jeseni sedelo v parlamentu vsaj deset poslancev Desusa, ki bodo znali prisluhniti najrevnejšim prebivalcem.

Udeležence srečanja so v nadaljevanju razveseljevali veseli upokojenci iz Laškega, ki obiskujejo domove za ostarele in različne humanitarne prireditve. Znani so pod imenom Ofirovci. Za dobro voljo so poskrbeli še člani ansambla Krajcarji in kantavtor Adi Smolar.

Benjamin Kanjir

TRINEK

Največja sreča v življenju je prepričanje, da si ljubljen zaradi samega sebe, ali bolj točno, da si ljubljen kljub temu.

Victor Hugo

Karl Erjavec, minister za obrambo in predsednik Desus:

»Gospodarstvo je uspešno, veliko se ustvarja, mislim pa, da se ne pravično deli. Kako je mogoče, da dobi neki direktor konec leta 200 tisoč evrov nagrade? Kako je mogoče, da se moramo tako zelo boriti za deset ali dvajset evrov višjo plačo za delavce? Kako veliko pokojnino bodo imeli delavci, ki danes prejemaajo štiristo ali petsto evrov plače? Bo prejemal dvesto evrov pokojnine? To ni socialna država! In to ni tisto, za kar smo se borili pred sedemnajstimi leti, ko smo ustvarjali svojo državo.

V ustavi smo takrat zapisali, da naj bo Slovenija socialna država, vendar danes ta država ni socialna, ne glede na to, kako se vsi trudimo, da bi to bila. Mislim, da bo jeseni odločitev o tem. Ali želimo socialno državo ali pa državo, v kateri bodo velike socialne razlike, v kateri bo veljalo samo to, kako je nekdo uspešen, sposoben, kako nekdo morda hodi po robu zakona, pa ga nihče ne prime. Vidim, kaj se dogaja v Sloveniji. Nekateri imajo sanjsko življenje, holivudsko, lahko si privoščijo vse, od najboljših avtomobilov, jaht do vil, velika večina državljanov pa ne ve, kako bo plačala položnice. Naslednja vlada, ne glede na to, kdo bo zmagal, bo morala sprejeti odgovornost in Slovenijo znova obrniti na pot socialne države.«

valil mozirskemu društvu upokojencev, ki je prevzelo breme organizacije pokrajinskega srečanja. Hedžet je ob tem pohvalil tudi enotnost upokojencev, ki jo izkazujejo na različnih srečanjih.

la je tudi moč upokojencev, ki jih je kar 540 tisoč, in za svoje blagostanje te moči ne izkoriščajo. Izrazila je upanje, da bodo na jesenskih volitvah izkoristili volilno pravico in v parlament izvolili

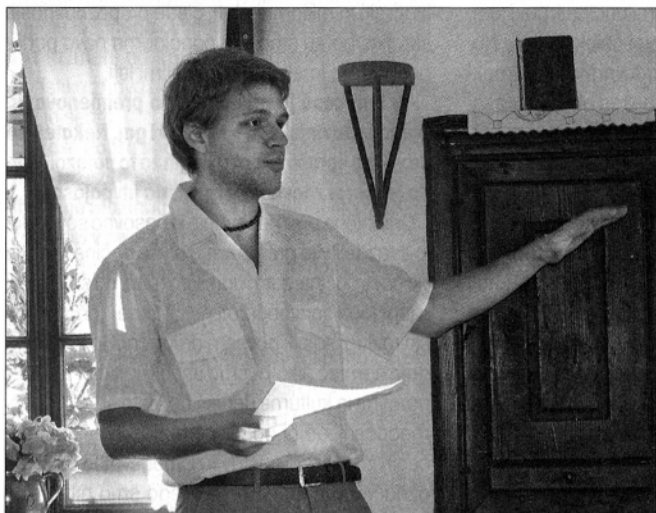
V Mozirju se je zbralo več kot dva tisoč upokojencev iz širše celjske regije

(foto: Benjamin Kanjir)

ZAVOD SAVINJA LJUBNO

Prednosti in slabosti javno zasebnega partnerstva

V okviru letošnjega Flosarskega bala je v Fašunovi hiši na Ljubnem v ponedeljek, 28. julija, o javno zasebnem partnerstvu predaval domačin Jernej Pintar, direktorica zavoda Savinja Cvetka Mavrič pa je predstavila ustanavljanje društva LAS.

Jernej Pintar je pojasnil, da javno zasebno partnerstvo ni samo zagotavljanje virov sredstev, temveč mnogo več (foto: Marija Lebar)

Jernej Pintar je dejal, da pri nas o javno zasebnih partnerstvih ni znanega dovolj. Poudaril je, da javno zasebno partnerstvo (JZP) ni samo zagotavljanje virov sredstev, temveč mnogo več. Praviloma takšne oblike sodelovanja prinesejo koristi za oba partnerja po sistemu »win-win«. Razen tega so projekti pri tej obliki sodelovanja časovno in finančno učinkovitejši, saj se tako udeležijo različni sinergijski učinki.

Odnosi v JZP so v glavnem odnosi na dolgi rok – lahko trajajo tudi po štirideset let – tako da dokončnih ocen ne morejo dati niti v državah, kjer imajo na tem področju že dolgoletne izkušnje, kot na primer v Veliki Britaniji. Zaradi takšne ročnosti se pojavljajo v partnerstvih tudi nedorečenosti v pogodbah, ki jih je treba pripraviti posebej skrbno. Zelo težko je namreč na dolgi rok predvideti vse zunanje dogodke, ki vplivajo na izvajanje projektov. Pri tem mora javni sektor paziti, da ima na razpisu izbrano projektno podjetje na trgu še vedno konkurenco, sicer izvajalec lahko dobi preveliko pogajalsko moč in viša cene svojih storitev.

Ohranjanje oziroma uvedba konkurence pa je le eden od štirih glavnih virov učinkovitosti JZP. Važna je tudi delitev tveganj. Določeno tveganje prevzame najposobnejši partner. Tudi lastništvo je v posameznih fazah lahko različno in je pomembno zaradi motivacije.

V praksi se je izkazalo, da JZP prinašajo velike prihranke tako pri času izvedbe projekta kot pri porabljenih sredstvih, ne glede na to, da so privatne finance dražje od javnih (obrestna mera). Tako so prihranki od 10 do 18 odstotkov, v najboljših primerih, kot je komunala, pa lahko celo do 40 odstotkov.

Maloštevilni udeleženci so Pintarjevo predavanje pohvalili, saj jim je razjasnilo marsikatero dilemo in, kot je dejala ljubenska županja Anka Rakun, tudi porodilo nekatere ideje o izvedbi projektov na tak način. Jernej Pintar je sicer doma z Ljubnega in podiplomsko študira menedžment. Dobil je štipendijo British Council Slovenia in je na Škotskem pol leta specializiral prav JZP. Do konca letošnjega leta načrtuje o tej tematiki izdati knjigo.

Marija Lebar

VLADO PAREŽNIK IZ MOZIRJA

Dobrodelna razstava na štirih lokacijah

Ob 40. obletnici prvega delovnega tabora slovenskih slikarjev naivcev, ki je bil avgusta 1968 v Trebnjem, se je Vlado Parežnik iz Mozirja kot eden izmed devetih udeležencev omenjenega dogodka odločil za postavitev dobrodelne likovne razstave, katere posebnost je, da hkrati poteka na štirih različnih lokacijah, in sicer v gostinskih objektih Podkrižnik v Teru in Jurak v Homcu, na turistični

kmetiji Podvratnik v Raduhi in v Parežnikovem domačem likovnem salonu v Mozirju. Razstavljena dela so po vsebini imaginarne podobe, izdelane kot perorisbe v tušu, temperah in pastelu. Na ogled in na prodaj bodo vse do konca meseca avgusta, del izkupička od prodaje pa bo avtor podaril v dobrodelne namene.

Franci Kotnik

SOLČAVA

Licence za lokalne turistične vodnike

V idiličnem okolju kmetije Na Klemenček, kot se po starem imenuje izletniška kmetija Klemenšek v občini Solčava, so zadnje julijsko sredo v sproščenem vzdušju podelili licence za opravljeno izobraževanje lokalnih turističnih vodnikov. Prejemnikov licenc je bilo 35, vendar se vsi niso uspeli udeležiti tokratne podelitve.

Župan Alojz Lipnik čestita za pridobljeno licenco Ivanu Jakopu z Ljubnega ob Savinji (foto: Franjo Atelšek)

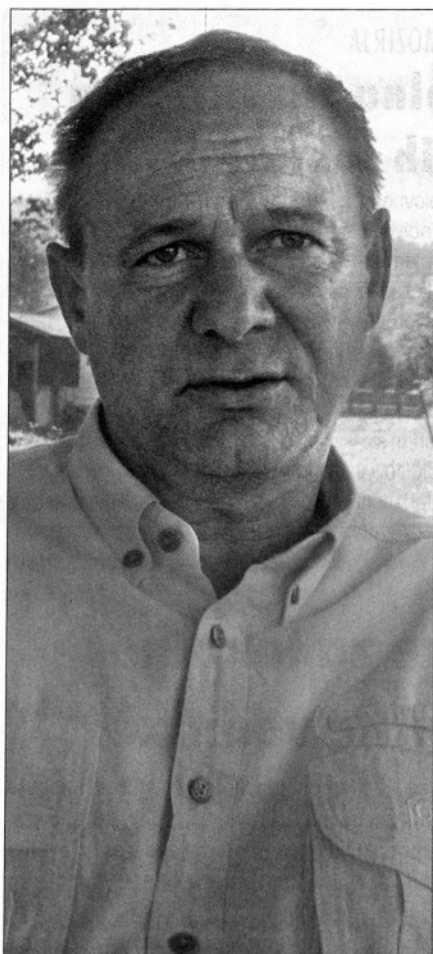
Ob tej priložnosti je Dani Klemenšek, sedanjí gospodar na kmetiji, predstavil svoje posestvo, katerega korenine segajo v daljno petnajsto stoletje, ko se kmetija Klemenšek prvič omenja v pisnih virih. Vlogo in pomen turizma na Solčavskem je predstavil župan Alojz Lipnik. Poudaril je, da opravljen vodniški tečaj pomeni šele začetek zgodbe, saj je turizem specifična panoga, ki potrebuje nenehno izpopolnjevanje, predvsem pa povezovanje med turističnimi subjekti.

Turistični vodniki bodo imeli pomembno vlogo zadovoljevanja vse zahtevnejših gostov. Za ukvarjanje z vrhunskim turizmom bo morala lokalna skupnost v prihodnje nuditi

temeljne pogoje za turizem, čemur na solčavski občini posvečajo v zadnjem času vse večjo pozornost.

Poleg podelitve licenc turističnim vodnikom je bila prvič predstavljena tudi zanimiva publikacija z zbranimi informacijami o turistični ponudbi v Zgornji Savinjski dolini, ki predstavlja pravo zakladnico informacij o vseh glavnih dogajanjih in znamenitostih od Mozirja do Logarske doline skozi vse leto. V njej je mogoče najti tudi tako uporabne informacije, kot so telefonske številke ambulanta, lekarn, pošt, kar bo prišlo prav tudi domačinom, ne samo turistom, katerim so te informacije prvenstveno namenjene.

Franjo Atelšek

Darko Bele (foto: Franci Kotnik)

Leto 2008 je za Mozirski gaj jubilejno leto, saj je bil cvetlični park ob Savinji odprt pred tremi desetletji. To obdobje bi lahko v grobem razdelili na dva dela, in sicer prvih petnajst let, ko so se v parku menjali upravljavci z različnimi pristopi in vizijami, ter na drugih petnajst let, ko Mozirski gaj upravlja istoimensko ekološko-hortikulturno društvo. Kako na minulo obdobje glede predsednik EHD Mozirski gaj Darko Bele?

Pred odprtjem Mozirskega gaja v letu 1978 so že dve leti prej v parku potekala intenzivna ureditvena dela, ki so bila pogoj, da je bila potem pred tridesetimi leti v Mozirju izjemno odmevna prva razstava cvetja na prostem v Sloveniji. Po tej razstavi je bil sklenjen dogovor, da bo upravljanje z Mozirskim oziroma takrat Savinjskim gajem prevzelo Društvo vrtnarjev Slovenije. Tako je tudi bilo in vse je zelo lepo teklo do leta 1990. V parku so se vrstile cvetlične razstave, slovenski vrtnarji so skupaj z Jožetom Skornškom park lepo urejali in ga postopoma širili, leta 1990 pa so se pojavili različni pogledi na razvoj gaja s strani Mozirjanov na eni strani in s strani društva vrtnarjev na drugi strani. Prišlo je do razdora, še večjo škodo pa je

DARKO BELE, PREDSEDNIK EKOLOŠKO-HORTIKULTURNEGA DRUŠTVA MOZIRSKI GAJ

»30-letnico želimo praznovati skupaj z domačini«

parku 1. novembra tega leta povzročila katastrofalna poplava in takrat je bila situacija tik pred tem, da gaj nikoli več ne bi sprejel obiskovalcev. No, na srečo so se nekateri prizadevni Mozirjani maksimalno angažirali in poskrbeli za obnovo parka, upravljanje z njim pa je za tri leta prevzela mozirska krajevna skupnost pod vodstvom Radeta Rakuna.

Pod okriljem KS Mozirje je deloval odbor za urejanje Savinjskega gaja in že to, da so park obnovili do te mere, da ga je bilo mogoče znova odpreti za obiskovalce, je bilo veliko delo. Nova krizna situacija se je pojavila leta 1993, ko je v krajevni skupnosti kot posredna posledica bolezni njenega predsednika upadel interes za upravljanjem s parkom. Takrat se je pri Mozirjanih, na čelu z Jožetom Skornškom, ki smo že dotlej pomagali pri vzdrževanju in organizaciji prireditev v gaju, rodila ideja, da bi ustanovili samostojno društvo, ki bi prevzelo upravljanje s parkom in stvari postavilo na stabilnejše temelje. Po petnajstih letih lahko rečem, da smo v tem uspeli, s svojo zagnanostjo in delavnostjo smo dosegli velik napredek, kar nam priznavajo tudi obiskovalci Mozirskega gaja.

- Katere so bile v tem času po vašem mnenju najbolj ključne pridobitve, zaradi katerih je park danes tako privlačen in v tako odlični kondiciji?

Park je bil že v svojem prvem obdobju po vrtnarski plati čudovito, lahko rečem vzorno urejen. Leta 1994 smo ga povečali do Delejevega jezua na Savinji, predvsem pa smo ogromno naredili na področju infrastrukture. Zgradili smo avtomatski namakalni sistem, kar je bilo nujno glede na takratna sušna leta in glede na povečano površino parka. Obogatili smo zbirko etnografskih objektov in v gaju postavili dodatno kaščo, žago venecijanko in najstarejšo leseno hišo v Mozirju, v kateri je sedaj učni center za osnovnošolce. Obnovili smo otroško igrišče, postavili 18-metrski razgledni stolp Svea in nov kozolec, ob tem pa obnovili praktično tudi vse ostale objekte, ki so bili v parku že prej. Uredili oziroma postavili smo tudi tri tematske parke: zeliščni vrt, skalnjak in japonski vrt.

- Kaj ste v tem času postorili na področju vsebine oziroma ponudbe?

Poleg treh tradicionalnih vsakoletnih razstav - spomladi tulipani, poleti rezano cvetje, jeseni buče - smo v parku postorili vse potrebno, da je danes zelo zanimiva destinacija tako za civilne kot cerkvene poroke. Njihovo število se povečuje

iz leta v leto. Veliko smo postorili tudi po organizacijski in reklamni plati, glede prepoznavnosti, skratka, parku smo dali popolnoma novo podobo, kot jo je imel pred petnajstimi leti.

- V tem času je prišlo tudi do preimenovanja parka iz Savinjskega v Mozirski gaj. Nekateri se še vedno sprašujejo o razlogih za to potezo. Mor-da je tokrat znova priložnost, da jih pojasnite ...

Omenjeno preimenovanje je časovno sovpadalo z razdelitvijo premoženja bivše občine Mozirje na nove občine, zato marsikdo misli, da smo želeli s tem Mozirjani obdržati nekaj zase. Toda dejanski razlogi so bili povsem drugačni. Savinjskega gaja namreč nikoli nismo uspeli vpisati v register naravne in kulturne dediščine, zato smo bili onemogočeni, da bi ob pomembnejših cestnih odcepih za Mozirje postavili usmerjevalne oziroma označevalne table. Zaradi tega smo bili precej razočarani, saj smo smatrali, da bi moral biti gaj kot pomembna turistična znamenitost zelo dobro označen tako iz smeri Šentruperta kot iz smeri Radmirja. Ko smo Savinjski gaj promovirali na številnih turističnih sejmih, smo ugotovili, da veliko ljudi sploh ne ve, kje je. Postavljali so ga od Prebolda do Žalca in Celja in takrat se nam je utrnila ideja, da bi park preimenovali v Mozirski gaj in s tem odpravili vsakršen dvom o tem, kje leži. Ljudje, ki bi želeli obiskati Mozirski gaj, bi samo sledili usmerjevalnim tablam za Mozirje in zanesljivo našli park. To smo potem tudi zares naredili, nikakor pa s tem nismo želeli zmanjševati prispevka ljudi iz cele Zgornje Savinjske doline v fazi izgradnje gaja.

- V zadnjem petnajstletnem obdobju je bila nekaj časa redna praksa, da je bila v gaju vsaj enkrat letno razstava rezanega cvetja. V zadnjem obdobju tega v glavnem ne prakticirate več. Kakšni so razlogi za to?

Razlogi so z eno besedo ekonomski. Mozirski gaj je bil v veliki meri zgrajen z delovnimi akcijami, s številnimi brezplačno opravljenimi tako imenovanimi udarniškim urami. V času, ko smo mi začeli z upravljanjem Mozirskega gaja, smo prva leta še uspeli zagotavljati dovolj sredstev, da smo za potrebe razstav nabavili ogromne količine rezanega cvetja, ki po enem tednu ovene in odmre, v zadnjem času pa je to nemogoče, saj preveč stane. Z vstopom Slovenije v Evropsko unijo so tuji ponudniki prodrli s ponudbo cvetja v vse večje nakupovalne centre, zato smo se skupaj s slovenskimi vrtnarji, kajti Mozirski gaj je tudi park slovenskih vrtnarjev, dogovorili, da na poletni razstavi

predstavimo, kakšno cvetje zmorejo vzgojiti slovenske vrtnarije. Tako smo vsako sezono uspeli pridobiti okrog petdeset gojiteljev cvetja iz vse Slovenije, da so v Mozirskem gaju razstavili rastline, pridelane v pri nas - slovensko kvaliteto, slovenski cvet. Med njimi smo uspeli narediti tudi malo tekmovalnega vzdušja in imenovali komisijo, ki je razstavljene aranžmaje ocenila. Na tej osnovi smo razstavljalcem podelili priznanja in s tem dobro zapolnili vrzel, ki je nastala po ukinitvi razstav rezanega cvetja. Letos smo se ob okrogli obletnici izjemoma odločili, da bomo na poletni razstavi prikazali nekaj odlomkov s preteklih razstav, tako da bo na omenjeni razstavi tudi kar precej rezanega cvetja. Morda se bodo v prihodnje razmere na trgu kaj spremenile in bo lahko floristika znova bolj prisotna na naših prireditvah kot je sedaj.

- Vaše dobro sodelovanje z vzgojitelji rož, zlasti na Nizozemskem, dokazuje tudi tulipan, ki se imenuje Mozirski gaj in je spomladi ekskluzivno zacvetel v parku ob Savinji ...

V Mozirskem gaju smatramo to potezo holandskih gojiteljev tulipanov kot veliko priznanje. Treba je vedeti, da je Mozirski gaj, razen prvo leto, ko je združenje holandskih gojiteljev tulipanov parku podarilo prvo kolekcijo sto tisočih tulipanov, ki so prečudovito cveteli, vse od takrat naprej vsako leto kupil, se pravi tudi plačal od sto do dvesto, včasih celo 250 tisoč čebulic. V tem času smo uspeli s temi gojitelji navezati pristne poslovne odnose in ko smo jim razlagali, da bomo v letu 2008 praznovali 30-letnico, so nam pripravili posebno presenečenje. Ponudili so nam možnost, da eno izmed na novo vzgojenih sort tulipanov poimenujemo po našem parku. Mi smo seveda takoj dali soglasje, nova sorta je bila vpisana v register in če danes želi kdorkoli na svetu iz kataloga naročiti to sorto čebulic, mora v naročilo vpisati tulipan Mozirski gaj. Menim, da bo ta poteza zelo pozitivno vplivala na prepoznavnost našega parka, odlična pa je tudi z reklamnega vidika.

- Kako boste obeležili častiljiv jubilej - 30-letnico?

Prvotna ideja je bila, da bo Savinjski oziroma Mozirski gaj urejen kot park za sprostitve in oddih Mozirjanov in Zgornjesavinjčanov. Občani bi ga obiskovali brezplačno in si v njem nabrali svežih moči za vsakdanje delo. Žal je realnost pokazala, da prvotna ideja ni uresničljiva, saj se je Mozirski gaj znašel na trgu kot ostali gospodarski subjekti, vendar nekateri tega niso bili pripravljeni nikoli razumeti. Ne glede na vse pretekle in sedanje okoliščine želimo 30-letnico, ki jo bomo obeležili s slavnostno akademijo 14. avgusta ob 16. uri, praznovati skupaj z domačini, Mozirjani, Zgornjesavinjčani, vsemi, torej tudi z vrtnarji, ki so ta park od začetka do danes pomagali graditi. Zato izkoristimo to priložnost in vabimo vse, da se udeležijo te prireditve. Vrata v Mozirski gaj bodo na široko odprta. Ob tej priložnosti bomo najzaslužnejšim podelili priznanja za njihov vložen trud, sicer pa bo deset dni, od 14. do 24. avgusta, v gaju potekala velika razstava cvetja s spremljajočim programom.

- Nekaj časa je bilo nedorečeno lastništvo zemljišča v parku, je to vprašanje sedaj rešeno?

Dolgo časa ni bilo znano, kako je z lastništvom tega zemljišča, v zadnjem času pa se je to uredilo. Lastnik zemljišča, na katerem leži gaj, je Občina Mozirje, za vse tiste objekte, ki sem jih prej našel in smo jih zgradili v minulih petnajstih letih, pa bo društvo EHD Mozirski gaj dobilo priznано tako imenovano stavbno pravico. Dogovorjeni smo, da 14. avgusta v sklopu že omenjene slovesnosti upravljavci parka podpisemo akt o podelitvi dolgoročne upravljavske koncesije s predstavniki države, občine, generalnega sponzorja Svea Zagorje in društvom slovenskih vrtnarjev. To bo pravni temelj za nadaljnji razvoj parka, saj nam odslej ne bo treba vsak trenutek trepetati, ali bomo v prihodnje še upravljali z gajem ali ne, in bomo lahko nekatere aktivnosti bolj smelo zastavili.

- Kako Mozirski gaj sodeluje z ostalimi turističnimi subjekti v Zgornji Savinjski dolini in Savinjskošaleški regiji?

Največ sodelujemo z RTC Golte oziroma njihovi Alpskim vrtom, s podjetjem Logarska dolina, z Muzejem gozdarstva in lesarstva v Nazarjah, s Termami Topolšica pa tudi z Muzejem premogovništva v Velenju. To sodelovanje je dobro, še vedno pa nimamo skupnega povezovalca oziroma operaterja, ki bi nas permanentno zastopal na večjih turističnih sejmih, ki bi sestavljal eno ali večdnevne turistične aranžmaje za Zgornjo Savinjsko dolino in SAŠA regijo. Osebnost sem prepričan, da imamo dovolj turističnih znamenitosti za kakovostno ponudbo, da pa nismo dovolj povezani in da ne nastopamo usklajeno predvsem do tistih turistov, ki prihajajo malce od dlje.

- Koliko je med obiskovalci gaja tujcev?

V zadnjem času obiskuje Slovenijo veliko tujih turistov, ki koristijo nizkokcenovne letalske linije. Pri tem še posebej prednjačijo turisti iz Londona, vendar se le-ti v glavnem zadržujejo v Ljubljani, najdlje se odpravijo do Bleda. Iz razgovorov z vodiči po Ljubljani smo ugotovili, da je veliko tudi število japonskih turistov, ki jih nekako po direktivi vodijo na Gorenjsko. Tam si z zanimanjem ogledujejo etnografske objekte in če bi prišli v Mozirski gaj, bi bili zagotovo navdušeni, ker cenijo naravne lepote in etnografijo. Torej smo tudi na tem področju podobno kot na ostalih nekako preveč oddaljeni od centra države ali pa morda ne znamo lobirati. Dejstvo je, da v Mozirski gaj prihajajo pretežno obiskovalci, ki jih mi povabimo. To so enodnevni gostje, ki pridejo v park, se morda nato zapeljejo še malce naokrog in odidejo iz doline. Če bi imeli večje število stacionarnih gostov, ki bi se tukaj zadržali dlje časa in bi organizirano obiskovali turistične točke v naši regiji, bi bila slika bistveno drugačna. Edina svetla točka na tem področju so kampi in turistične kmetije, ki so v zadnjem času lepo zaživeli. Na parkirišču pred gajem lahko v glavni sezoni opazimo večje število avtomobilov z belgijskimi in nizozemskimi registrskimi tablicami. Ti gostje so prišli na povabilo nekoga drugega, ogled Mozirskega gaja pa v tem primeru pomeni dodatno ponudbo oziroma popestritev nekega drugega aranžmaja.

- Koliko in na kakšen način je Mozirski gaj povezan z gospodarstvom?

Mozirski gaj zgolj s pobrano vstopnino in tržnih razmerah poslovanja, ko je treba vse, kar se v parku naredi, plačati, ne bi preživel. Zato skoraj vsak obisk kakšnega pomembnejšega gospodarstvenika v gaju izkoristimo za to, da mu predstavimo možnosti sodelovanja, in moram reči, da ima veliko gospodarstvenikov posluh za park vsaj v tej obliki, da podjetja sponzorirajo reklamne cvetlične grede. Na podobni osnovi smo prišli tudi do ene izmed znamenitosti, ki stoji pred parkom, to je lokomotiva enkratnega muzejskega značaja, ki nam jo je podarila tovarna Vipap iz Krškega. Naš generalni sponzor, Svea iz Zagorja, se zaveda, da se ljudje, ki pridejo v Mozirski gaj, sprostijo in če v tistem trenutku naletijo tudi na njihovo ponudbo, si ogledajo njihovo kuhinjo ali njihove lepljene nosilce, se jim to verjetno drugače vtisne v spomin kot v prodajnem salonu, torej je v tem tudi določen komercialni efekt. Vsekakor je mogoče od 70 tisoč obiskovalcev, kolikor jih letno obišče park, tudi nekaj iztržiti. Žal je stanje v zgornjesavinjskem gospodarstvu v zadnjem desetletju in pol vse prej kot spodbudno, zato v tem prostoru, z izjemo podjetja BSH Hišni aparati iz Nazarji, ne moremo govoriti o posebej plodnem sodelovanju.

- Za zaključek razgovora pa še pogled naprej, na prihodnjih trideset let ...

Kaj točno se bo dogajalo naslednjih trideset let, verjetno ne ve nihče, za nekaj prihodnjih let pa lahko rečem, da ima sedanja ekipa upravljavcev Mozirskega gaja ambicijo, da nadaljuje s svojim delom. Ekipa šteje približno dvajset ljudi, ki se tako rekoč vsak dan srečujemo v parku, opravljamo različne naloge, vsi skupaj pa skrbimo za to, da je park lep in urejen. S podpisom že omenjene dolgoročne koncesije bo dana osnova, da se po najboljših močeh trudimo še naprej. Ta koncesija ne pomeni, da lahko delamo, kar hočemo, ampak da upravljamo park v skladu s pričakovanji oziroma načrti. Na nivoju naštetih podpisnikov koncesijskega akta bo imenovana komisija, ki bo ocenjevala naše delo, in če z nami ne bo zadovoljna, bo mogoče po nekaj opozorilih upravljavca parka tudi zamenjati.

Bilo bi zelo lepo, če bi uspeli park v prihodnje razširiti še za približno pol hektara in ga obogatiti še s kakšnim etnografskim objektom, sicer pa si želimo predvsem še uspešnejšega povezovanja s turističnimi subjekti v SAŠA regiji. Naša dolina je prekrasna, imamo čudovito neokrnjeno naravo, ki jo občudujejo tudi številni dobavitelji rož, ki prihajajo k nam iz Nemčije in Nizozemske. Te lepote bi bilo treba predstaviti v širšem evropskem prostoru in delati na tem, da naša dolina res postane turistična. Vsi govorimo o turizmu kot o naši veliki priložnosti, toda turizem se meri predvsem po številu prenočišč in številu obiskov, in če se danes ocenimo po teh merilih, gotovo ne moremo biti zadovoljni. Imamo pa dovolj lepot in znamenitosti, ki jih lahko s ponosom pokažemo obiskovalcem, in jih moramo čuvati, kajti marsikaj je težje nekaj ohraniti kot na novo zgraditi.

Pogovarjal se je Franci Kotnik

GLASBENA ŠOLA NAZARJE

Poletni seminar solo petja ponovno uspel

Tudi letos je Glasbena šola Nazarje sredi julija gostila udeležence mednarodnega pevskega seminarja, ki ga vodi znana hrvaška operna pevkica in predavateljica na Akademiji za glasbo v Ljubljani Vlatka Oršanić. Seminar so zaključili s koncertom v nazarski farni cerkvi.

Da omenjena poletna šola poteka v Nazarjah, je zaslužen predvsem Boštjan Korošec iz Celja, ki se je pred tremi leti udeležil tovrstnega seminarja na enem od hrvaških otokov. Ker udeleženci z razmerami za pevsko delo tam niso bili zadovoljni, je za naslednje leto predlagal gostovanje v nazarski glasbeni šoli oziroma v Zgornji Savinjski dolini. In uspelo mu je.

»Tokrat smo na mednarodnem pevskem seminarju prof. Vlatke Oršanić gostili deset udeležencev, ki so prišli iz Slovenije in Hrvaške. Zelo sem ponosen, da so se na seminar prijavili povsem novi pevci, kar kaže na to, da se glas o dobri organizaciji in kvalitetnem delu hitro širi. Velikih sprememb od lani v samem delu ni bilo, saj smo ugotovili, da je pristop, po katerem delamo, zelo učinkovit in vseh sodelujočim,« je povedal Korošec.

Udeleženci seminarja so večinoma študentje petja iz različnih glasbenih akademij in mladi profesionalni pevci. Na seminarju dobijo nova znanja o tehniki petja, interpretaciji in napotke, kako izboljšati svoje dosedanje znanje. V sklopu seminarja so letos pripravili dva koncerta, prvega v cerkvi v Nazarjah, kjer so predstavili oratorijske arije, in drugega v Celjskem domu v Celju, kjer so predstavili operne arije. Oba koncerta sta bila izredno lepo obiskana, občinstvo je pevce lepo sprejelo in vidno so uživali.

»Po odzivih sodeč so bili udeleženci poletne šole solo petja pre-

Boštjan Korošec je tudi letos poskrbel za organizacijo poletne šole petja v Nazarjah
(foto: Marija Lebar)

zadovoljni in navdušeni nad Zgornjo Savinjsko dolino ter urejenostjo okolja, v katerem smo delali. Seminar je potekal v prostorih Glasbene šole Nazarje, za kar gre še posebna zahvala ravnateljici Olgi Klemše. Nastanjeni smo bili v apartmajih Lovšin v Mozirju. Tudi Vlatka Oršanić je bila zelo zadovoljna z vsem in je izrazila željo, da bi še prišla. Moje osebno mnenje je, da smo s tem končno tudi v Sloveniji dobili seminar, ki je povsem enakovreden in enako če ne še bolj kvaliteten kot seminarji v tujini,« je povedal Boštjan Korošec, ki je tudi letos poskrbel za celotno organizacijo.

Marija Lebar

ZLATOMAŠNIK JOŽE GRAČNER

Zaobljuba, ki drži že pol stoletja

V Centru starejših Gornji Grad je bila v soboto, 2. avgusta, slovesnost zlate maše. Tamkajšnji stanovalci Jože Gračner je praznoval petdesetletnico duhovniške službe. Dogodku so prisostvovali številni duhovniki iz Zgornje Savinjske doline in od drugod, slavljenčevi sodniki in prijatelji.

Med prisotnimi je bilo največ faranov iz Luč, kjer je zlatomašnik kot župnik deloval kar petinštirideset let. Kot je v svojem nagovoru dejal lučki župan Ciril Rosc, je župnik Gračner veliko Lučanov spremljal od krsta do obhajila in tudi do poroke, prav tako pa tudi njihove otroke.

V svojem pastoralnem delovanju je bil svetel vzgled za farane, ki jih je povezoval v delu za dobrobit vseh. »Ni čudno, da ste postali prvi

postal pa je tudi častni kanonik.

Ob tej priložnosti so spregovorili tudi duhovniki somaševalci iz gornjegrajskega dekanata. Poudarili so duhovno moč in številne nasvete za vzorno duhovniško življenje, ki so jih bili deležni od zlatomašnika. Za vse te darove so se mu tudi iskreno zahvalili.

Dan pred zlato mašo je minilo leto dni, odkar Jože Gračner biva v gornjegrajskem centru. V to ga je prisilila bolezen. Zato so mu svoj

Lučki župan Ciril Rosc se je Jožetu Gračnerju, častnemu občanu občine Luče, zahvalil za vsa njegova velika dela v korist širše skupnosti (foto: Marija Lebar)

častni občan naše občine. Zato nam ne zamerite, če se vam morda nismo dovolj zahvalili za vsa vaša velika dela, ki so dajala vidne rezultate, pa tudi za vse malenkosti v naše dobro,« je dejal Rosc.

Župnik Jože Gračner je bil skrben gospodar. Pod njegovim vodstvom so farani prenovili tako župno cerkev sv. Lovrenca kot tudi podružnice. Najbolj vesel je bil, ko jim je uspelo obnoviti cerkvico na Molički peči. Dva mandata je bil dekan gornjegrajske dekanije,

pozdrav izrekli tudi tamkajšnji stanovalci in direktorica centra Francka Voler.

Ob koncu slovesnosti, ki jo je spremljalo petje lučkega cerkvenega pevskega zbora, je spregovoril še jubilar sam. Najprej se je opravičil za vsako nenamerno nerodnost vsem, ki jih je v življenju srečal, nato pa se je zahvalil staršem in ostalim, ki so mu pomagali, da se je lahko odločil za duhovniški poklic in v njem tudi vztrajal.

Marija Lebar

ENOTEDENSKI TEČAJ ANGLEŠČINE ZA OTROKE

od 4. do 8. leta starosti (9.00 – 10.00). Še nekaj prostih mest za termina: 18. – 22. 8. 2008 in 25. – 29. 8. 2008. **Prijave: 031 323 497** (Center 1, Savinjska 39, Mozirje)

Novi tečajji za odrasle in otroke (angleščina, nemščina, španščina, umetniške delavnice, nordijska hoja, joga, ...), se začnejo v tednu od 8. septembra 2008 dalje. **Info: 031 323 497** (Center 1, Savinjska 39, Mozirje)

OBČINSKI PRAZNIK V SOLČAVI

Slovesnost tokrat v znamenju športa

Občina Solčava ima svoj praznik takrat, ko goduje njena farna zavetnica Marija Snežna. Tako so imeli minulo nedeljo v Solčavi lepo nedeljo, zvečer pa je bila na športnem igrišču še občinska slovesnost s podelitvijo priznanj.

V Solčavi so se že pred časom odločili, da se vsako leto posvetijo posameznemu področju, ki predstavlja pomemben del njihovega življenja. Letos je bil to šport. Ne po naključju, tamkajšnje športno društvo namreč praznuje tridesetletnico svojega obstoja. Ko so leta 1978 v Logarski dolini prvič priredili tekmovanje v smučarskih tekih, so za izvedbo potrebovali organizatorja in tako je nastalo društvo, ki povezuje solčavske športne navdušence.

Da je bilo delovanje društva skozi desetletja res uspešno, pričajo številni pokali in medalje, ki jih je bilo mogoče videti tudi v nedeljo na proslavi. Tolikšno število priznanj ni nič nenavadnega, saj je po besedah voditelja Francija Podbrežnika Solčavanom šport že v krvi: »Vzpenjanje po visokih vrhovih, lov,

košnja v strminah in spravilo lesa so bili tako rekoč »prašport«, s kat-

erim so se naši predniki ukvarjali iz nuje za preživetje.«

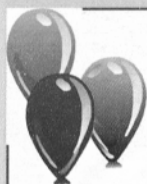
Župan Alojz Lipnik je v svojem govoru poudaril zasluge društva in njegovih članov za višjo kakovost življenja v Solčavi, pa naj gre za tekmovalni šport ali za rekreacijo v

jamem v pošteno poslovanje in pripravljenost za sodelovanje v dobro nas vseh,« je zaključil Alojz Lipnik.

Aktualni predsednik Športnega društva Solčava Boštjan Lokan je podelil priznanja občini in vsem

Prejemniki priznanj Športnega društva Solčava z voditeljem Francijem Podbrežnikom (foto: Marija Lebar)

Za 50 let

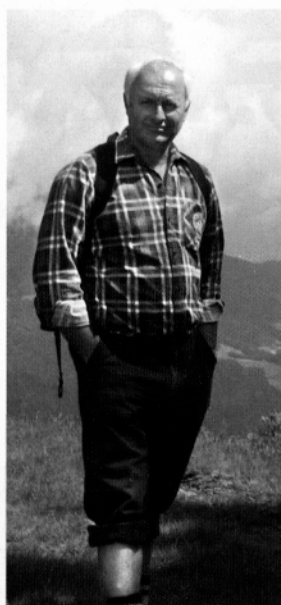
Ob jubileju tvojem vse dobro ti želimo, hvala ti za skrb, ljubezen, ki imaš jo za družino.

Čeprav dela imaš čez glavo, si najdeš čas še za zabavo, vsi v družini smo veseli, da bi te še dolgo imeli.

Eno samo je življenje, ki jo dano od boga, v njem je sreča, je veselje, vmes pa kaka solzica.

Tistih časov več ne bo, ko mladost je kar žarelo, Abraham naznani to, jesen se kmalu bo začela.

Uspehov svojih se raduj, če kaj ni uredu ne obupuj, veselo še naprej kmetuj, pa srečni vedno bomo skupaj.

Žena Jožica, otroci Peter, Mojca, Miran, Jure, Andreja, mama Frančiška

zimskem času. Žal za to dejavnost v vasi sami nimajo ustreznih prostorov in se morajo posluževati telovadnice v Lučah.

»Ustresen športni objekt v Solčavi je nujnost,« je povedal Lipnik. »Zato verjamemo, da bo temu namenu služila nova večnamenska dvorana, za katero se trudimo pridobiti sredstva. Šport je danes sestavni del prebivalstvu in turistom prijazne ponudbe, ki bi jo lahko bolje tržili.«

Sicer pa je v teku zaključna priprava projektov za ureditev parkirišča ob mrliški vežici. Projekt Rinka je v ocenjevanju in upajo na ugoden izid. »Čaka nas obdobje polno dela in odrekovanja. Želimo, da pri nas ne bo prvo in drugorazrednih občanov, da bo vse, kar se bo v občini naredilo, dobro za vse občane. V ta namen smo začeli srečanja s krajanji po zaselkih. Ver-

Prejemniki priznanj Športnega društva Solčava:

- Občina Solčava in vsi dosedanjí predsedniki društva:
- Avgust Lenar (1978-1982)
- Edi Preprotnik (1982-1986)
- Stanko Prodnik (1986-1990) - pokojni
- Ljubo Kosmač (1990-1994)
- Zdenko Cigljarič (1994-1998)
- Miloš Pečovnik (1998-2003)
- Stanko Klemenšek (2003-2007)

dosedanjim predsednikom društva. Kulturni program so popestrili s predvajanjem video posnetkov različnih športnih dogodkov iz Solčavskega skozi čas. Pri tem so nastopili tudi »starodobni« športniki v originalni športni opremljeni nekdanjih časov.

Marija Lebar

5. avgusta je praznoval

Marko

Sedaj, ko že 3 leta si napolnil, v pravega frajerja si se že razvil.

Želimo ti veliko zdravja in veselja ter brezskrbnih otroških dni.

To so želje vseh ki te imamo radi!

48. FLOSARSKI BAL NA LJUBNEM OB SAVINJI

Čevlji so zdržali vodo, flosarji pa tudi

Skrbno varovana skrivnost, kdo bo letošnji mladi flosar, je od nedelje razkrita. Flosarski krst je dostojno prestal Boštjan Zagožen iz Okonine. Udiranje flosa in krst sta višek dogajanja vsakoletnega ljubenskega Flosarskega bala, hkrati pa skupaj z etnografsko povorko zaključek praznovanj ob ljubenskem občinskem prazniku.

Po dokaj mokri vožnji po Savinji so flosarji pristali ob bregu v Vrbju in, tako kot nekoč njihovi predniki, posedli za gostilniško mizo. Od čevljev se je cedila voda, birt pa je postregel z vinom. Jedi so potegnili iz cule, vmes pa so obujali spomine na minule, večinoma bolj šaljive sorte dogodke.

Preizkusili pa so ga tudi, kako je spreten s sekiro. Ošpičiti je moral kol. Ko je vse to nekako prestal, je bil po izrečeni zaobljubi krščen z vodo skozi rešeto, kot velevala stara šega. Prej zelenec, sedaj mladi flosar, je bil Boštjan Zagožen, njegov boter pri krstu pa podjetnik Franc Ugovšek. Ljubenski flosarski krst je bil že 48.

Po mokri vožnji so flosarji s splavom pristali ob bregu v Vrbju

skih narečij iz drugih krajev.

Seveda pa ne gre pozabiti vsega ostalega dogajanja na prireditvenem prostoru v Vrbju tega nedeljskega popoldneva. Obiskovalci so si lahko ogledali, kako se naredi znameniti ajdnek pa žlinkrofi in celo bučni golaž. Videti je bilo mogoče, kako nastajajo polsteni izdelki in

leseni spominki. Članice društev kmečkih žena iz raznih koncev naše doline in iz Šmartnega ob Paki so na stojnice postavile prenekatero dobroto, ki je šla hitro v promet. Za glasbeno spremljavo in prijeten zaključek dogajanja sta poskrbela ansambla Do jutra in Golte.

Besedilo in foto: Marija Lebar

Flosarska tradicija na Ljubnem ni ogrožena, z zanimanjem jo sprejema tudi najmlajša generacija

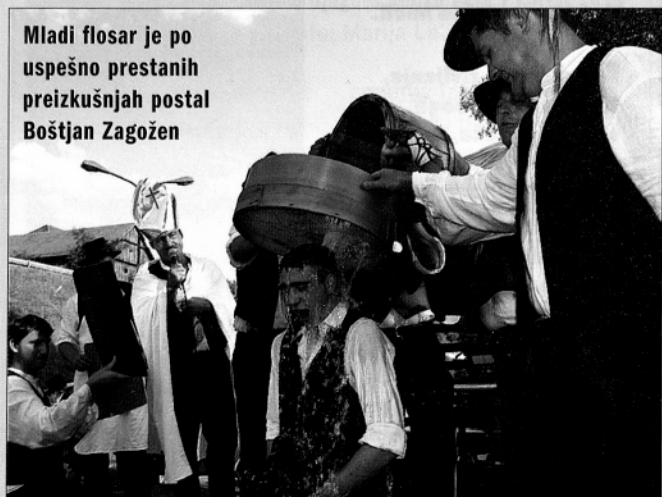
A nekaj jim ni bilo všeč, nekaj je menda zasmrdelo. Flosarska družčina je hitro ugotovila, da imajo med seboj Juda, imenovanega tudi zelenec, ki še ni bil krščen. Pripravili so vse potrebno za krst, a najprej so sledile preizkušnje, če gre pripravnika sploh sprejeti med moško družčino splavarjev. Zelenec je moral odgovorjati na vprašanja o sestavi splava in o drugih pomembnih vprašanjih flosarije.

po vrsti. Menda je bilo najprej mišljeno, da bi se prireditev selila po dolini, pa so prvo na Ljubnem tako dobro pripravili, da je tam tudi ostala. Tako vsaj trajajo tamkajšnji flosarji.

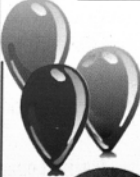
Letos so v svojo družčino povabili goste, ki splavarijo na Dravi in Savi. Zanimiva je bila tudi etnografska povorka skozi kraj. Stari običaji in noše še vedno privabljajo številne gledalce od blizu in daleč. Med njimi je bilo slišati kar nekaj tujih jezikov in sloven-

Od čevljev se je cedila voda, birt pa je postregel z vinom

Mladi flosar je po uspešno prestanih preizkušnjah postal Boštjan Zagožen

Vnukinji

Mojci za 30.

in **Klemnu**

za 4. rojstni dan

Naj sonce vsak dan k vama pripotuje. Naj vsak dan vama cvetje nasuje. Naj spremlja vaju sreča povsod ljubezen in uspeh in nikdar z obraza ne izgine nasmeh.

Od srca babi in vsi ki vaju imamo radi

Piše: Aleksander Videčnik

Dolga stoletja je bil naš kmet podložnik fevdalca, ki ga je na vse načine izkoriščal. Ne samo gmočno, tudi moralno je moral občutiti najrazličnejša ponižanja. Samo spomnimo se, kako je tako imenovana »pravica prve noči« dokazovala popolno lastnino človeka nad človekom, seveda fevdalca nad podložnikom. Torej ni nič čudnega, da je prihajalo pogosto do kmečkih uporov, ki pa osrednje oblasti na Dunaju, prej v Gradcu in na Hradčanih, niso prepričali o krutosti odnosov fevdalcev do podložnikov. Lahko bi kratko zaključili z ljudsko modrostjo, da pač »vrana vrani ne izkljuje oči«.

V ČASU KMEČKE ODVEZE

Ko se je v polovici 19. stoletja pričelo tudi v naših krajih ukijanje fevdalizma (osvobajanje kmeta), so ljudje pričakovali poštene rešitve ali vsaj zakonite postopke pri izvedbi cesarskega predpisa. Pa žal ni bilo tako. Kar predstavljamo si tedanje kmečko prebivalstvo, ki ni bilo osveščeno, ki ni znalo pisati in brati, kaj šele računati – seveda je kot tako bilo spet žrtev reform, ki naj bi mu prinesle pravice in znošnejše življenje.

Pričelo se je kar takoj po izvajanju zakonov, ko je bilo treba posestva oceniti, da bi se potem vrednost poplačala po tretjinah, eno kmet, drugo fevdalec in tretjo država. Komisije, ki so ocenjevale, so bile sestavljene iz »pismenih« ljudi, sem pa seveda kmetje niso sodili.

Cenilni zapisniki nam povedo veliko. Največ članov komisij je bilo iz krogov fevdalnih uslužbencev in ti so seveda gledali, da se je čim več plačila zvalilo na kmeta in državo. Ker pa je država imela v vsaki komisiji svojega člana, je na dlani, da so družno delali v škodo kmeta, ki zapisnika ni znal prebrati, pa tudi ne podpisati.

HUDE POSLEDICE

Kmetje so pri raznih verižnikih najemali draga posojila, saj niso znali preceniti njihove realne vrednosti. Tako ni nič čudnega, da so kmetije na veliko propadale. To potrjujejo tudi naslednji podatki. Časopis Domoljub je v številki 4 iz leta 1899 zapisal tole:

»Mesta imajo vse več prebivalcev, vasi pa se hitro praznijo. V Avstriji je bilo leta 1880 še od 100 mož kar 61 poljedelcev, komaj deset let kasneje pa le še 56. V Avstriji je zadolženih preko meja možnosti kar 65% posestev. V petih letih (1888–1893) so kmetje najeli kar za 372 milijonov goldinarjev posojil... V cesarstvu je šlo na boben kak-

Beg s kmetij

ih 10.000 kmetij...« To je le nekaj števil, ki veliko povedo. Kriza se je nadaljevala in dosegla vrhunec okoli leta 1930, ko je država morala sprejeti izredni zakon za odpis kmečkih dolgov.

PRAZNJENJE VASI

Ljudje so se iz vasi selili s trebuhom za kruhom v mesta in zelo veliko tudi v tuje dežele. Mnogi so iskali srečo v Ameriki. Če pogledamo podatke ljudskega štetja v naši dolini v letih 1905 in 1910, lahko ugotovimo, da se je v petih letih izselilo 948 ljudi. Če vemo, da je štel Gornjegrajski okraj 1905. leta 15.717 prebivalcev, se je to število v letu 1910 zmanjšalo na 14.769.

Za primerjavo še podatki iz leta 1937, ki povedo, da se je iz tedanje Dravske banovine izselilo v letih 1921 do 1930 kar 48.796 Slovencev. Naravni prirast je bil v tistem času kakih 80.000 prebivalcev. Seveda se izseljevanje leta 1930 ni končalo.

ŽIVLJENJE V NAŠIH KRAJIH

Celotna Zgornja Savinjska dolina ni imela večjih podjetij, predvsem pa ne industrije, ki bi zaposlila številne kmečke ljudi, saj so bile družine v glavnem z veliko otroki. Posebno kritično je bilo v Zadrebški dolini, ki je bila bolj poseljena kot Savinjska. Ljudje so našli edino zaposlitev v gozdovih in na splavih.

Gozdno delo je bil glavna dejavnost, ki je bila dostopna preprostim ljudem. Splavarstvo je bilo tudi razširjeno, tudi furmanstvo in seveda plava lesa. Toda vsa ta zaposlitev je bila občasna in odvisna od raznih dejavnikov, predvsem pa od vremena. Še danes je med starejšimi ljudmi slišati resnico: »Če ni flosa, manjka kruha.« Torej ni nič čudnega, da so ženske v Zadretju v časih pomanjkanja tolkle kamen v kamnolomih (Kraše in Gradišče) in ga oddajale cestni upravi v Gornjem Gradcu.

Pred leti, ko sem raziskoval delavsko življenje v

dolini, sem srečal veliko žensk, ki so mi pripovedovale o delu v kamnolomih. Na otoku mi je neka ženica povedala: »Če ni bilo flosa, ni bilo belega kruha ob veliki noči.« Da je bil, so ženske poskrbele s svojim težaškim delom v kamnolomu.

DELO NA ŽAGAH

Upravnik škofijskega obrata v Nazarjah, vsestransko ugleden gozdarski strokovnjak inženir Lojze Žumer, je v svojih študijah o lesni dejavnosti v Zgornji Savinjski dolini opozarjal (objavljal jih je sredi tridesetih let 20. stoletja), da so žage pretežno zastarele, da je delo na njih težko in zamudno, zaslužki pa zaradi tega slabi in neprimeri delovnim naporom žagarjev. Nekdanji žagar Karl Brezovnik – Lipičnik iz Bočne mi je pripovedoval:

»Kmečke žage so bile na sploh slabše od tistih, ki so jih postavljali obrtniki in trgovci z lesom. Žagarji smo rekli, da radi delamo na »močnih« žagah, to je na tistih, ki so bile bolj sodobne. V našem času smo poznali »triberce«, ki so imele za prenosno gred od vodnega kolesa na pogonsko kolo (kamprad) neke vrste osovino »preslico«. Pogonsko kolo je bilo zobato in je imelo 81 lesen zobcev. To so bile dobre žage z velikimi obrati. Bile so tudi žage »vretenke«, ki so imele manjše vodno kolo, takšna žaga je štela med »močne«, čeprav je imela manj obratov. Za vretenko je bil značilen žleb, nameščen pred vretenom, imenovan »strmenc«. Od njegovega naklona je bila odvisna moč vode. Žagarji smo rekli, da »voda udara po strmencu«.

Prva turbinska žaga v Zadretju je bila postavljena leta 1937 pri Stanku Žmavcu v Bočni, imela je 9-metrski padec vode in je zmogla 5 KS. Izdelana je bila v Škofji Loki (izdelovalec Schneider). Najmočnejšo žago tedaj v Zadretju so postavili leta 1939 pri Antonu Levarju – Erjavcu v Bočni, imela je kar 16 KS.

Iščemo stare fotografije

Krčma na Črncu leta 1941. Izvirnik slike hrani Muzejska zbirka v Gornjem Gradcu.

Razmišljam globalno, delujem lokalno

Poleti smo velikokrat žejni. Če si žejo pogasimo z vodo, se ta zelo hitro vsrka v telo. Kozarec vode (0,2 l) se v petnajstih minutah absorbira v kri in celice dobijo vodo, ki jo potrebujejo, da procesi v njih nemo-teno tečejo.

SLADKOR NAS DELA ŽEJNE

Kaj se zgodi, če smo za žejo popili sladko tekočino (sok, sirup, gazirana pijača, pivo, kava, sladkan čaj ...)? Če je vodi dodan sladkor, potrebuje enaka količina zaužite tekočine trikrat več časa (40-45 minut), da se absorbira v kri. Celice dobijo vodo pol ure kasneje.

Če je zaužita pijača zelo sladka in je koncentracija sladkorja previsoka, se zgodi, da nastaka pijača sploh ne odžaja, kajti telo mora poslati vodo iz celic v želodec, da se zaužita tekočina razredči, da jo sploh lahko absorbira. Končni rezultat je obraten, kot smo želeli. Namesto da bi s pitjem dobili potrebno vodo, smo jo še do-

datno izgubili in po pitju smo še bolj žejni, kot smo bili prej.

Sladke pijače so tudi velik vir nepotrebnih dodatnih kalorij. Če se odpoveste pitju sladkih pijač, boste shujšali, kar je odlično za zdravje, telo pa vam bo hvaležno, ker ga ne boste obremenjevali s prebavo nepotrebnih snovi.

HLADNE PIJAČE OGREJEJO TELO

Poleti radi pijemo močno hlajene pijače. Kaj se zgodi, ko spijemo ledeno pijačo? Močno se ohladi grlo, požiralnik in želodec, ostalo telo pa ne. Ker so ti organi zelo ohlajeni, je reakcija telesa, da jih je treba ogreti. In telo začne z ogrevanjem. Če pa spijemo mlačen nesladkan čaj, je želodcu malo pretoplo in reakcija telesa je hlajenje. Z uživanjem zelo hladnih pijač dosežemo nasprotni učinek – telo se začne ogrevati, namesto da bi hladilo. V deželah z visokimi temperaturami je uživanje mlačnega čaja tradicija.

DEHIDRACIJA – POMANJKANJE VODE V TELESU

Naše telo je v veliki meri sestav-

Za žejo je najboljša voda

ljeno iz vode. Če tehtate 70 kilogramov, to pomeni, da je v telesu 42 litrov vode. Ljudje veliko lažje in dalj časa prenašamo pomanjkanje hrane kot pomanjkanje vode. Brez vode ne moremo zdržati več kot tri dni, brez hrane pa zdržimo tudi trideset dni. Suha usta so znamenje resne dehidracije telesa. Ko začutimo žejo, smo že dehidrirani in telo že trpi zaradi pomanjkanja tekočine.

ALI STE VEDELI?

Najboljše za naše telo je, če pijemo vodo ves dan zmerno in v rednih presledkih, saj črevo ne more sprejeti več kot 0,2 l tekočine v 15 minutah. Nesmiselno je v kratkem času popiti večjo količino vode. Vodo začnemo piti že jutraj, kozarec vode na tešče je najboljši, kar lahko storimo za zdravje. Za normalno delovanje telesa moramo dnevno popiti 1,5 do 2 litra vode. Otroci potrebujejo več tekočine kot odrasli. Ne pozabite, da del vode dobimo s hrano.

Izgled urina nam veliko pove, ali je v našem telesu dovolj vode. Če je

zjutraj prvi urin temen, zgoščen in močnega vonja, je to pogosto znak pomanjkanja tekočine. Če je popijete dovolj, ostane urin svetel in redkejši.

Najboljša pijača za pogasitev žeje je čista voda iz pipe. Če je preveč klorirana, priporočam filtriranje, idealna pa je čista studenčnica. Okus vodi lahko izboljšamo z rezino limone ali pomaranče.

Z vodo dobiva telo dragocene minerale, ki so sestavni del vode. Če se ukvarjate s športom ali se močno potite pri fizičnem delu, telo izgubi veliko tekočine in tudi minerale. Že v eni uri intenzivnega gibanja lahko izgubimo 1,5 litra tekočine. Žejne mišice se hitreje utrudijo, zato poskrbimo za redno pitje v manjših količinah.

V vročih poletnih dneh nam žejo najboljše pogasi čista pitna voda, ne preveč hladna, ki jo postopno pijemo ves dan. Nesladkan mlačen čaj pa nas povrh še nekoliko ohladi. Pijmo prej preden postanemo žejni. Na zdravje!

Zeleni Franček

CDiTK CENTER ZA DRUŽINSKO TERAPIJO KAMNIK

»V otroštvu me je oče skrivoma opazoval med spanjem in se me dotikal, nakar sem ga enkrat zalotila, saj sem se zbudila. Leta so minila brez besed o tem. Ščasoma sem začela verjeti očetu, da mu delam krivico, saj je tako prigovarjala tudi mati, ki me je čisto zanikala. Začela sem dvomiti, če je bilo sploh vse res ...«

Takšna in številna podobna razmišljanja ljudi, ki so bili v otroštvu žrtve pedofilije oziroma spolne zlorabe s strani odraslih, na njih pustijo katastrofalne posledice. Storilci tovrstnih kaznivih dejanj so v večini primerov odrasli, ki jih otroci poznajo. Na spolno zlorabo kažejo že neprimerno vedenje, besedno izražanje, dotikanje ali objemanje ter pogledi in prikriti namigi, ki otroka spravijo v skrajno nelagodno situacijo, v kateri se počuti nevarnega, nemočnega, ponižanega in osramočenega. Že navidezno nedolžne, opolzke in posmehljive izjave odraslih, ki jih le-ti smatrajo kot šaljive, lahko otroka zelo ponižajo, osramotijo in prizadenejo. Želel bi se ubraniti, a ostaja nemočen. Želel bi zakričati, a kdo bi ga slišal? Želel bi povedati, a kdo bi mu verjel?

Z zlorabo nebojglijenih otroških duš odrasli storilec prestopi vse meje človeškega razuma, dostoj-

anstva in spoštovanja, saj le-ta otroka čustveno razvrednoti in ga za večno zaznamuje. Ta otrok bo v življenju težko znova zaupal. Začne se sramovati samega sebe, zaničevati svoje telo in zavračati svojo »umazano« podobo o sebi, ki mu večkrat pravi, da je nevreden in kriv, da se je to zgodilo ali celo, da si je zaslužil.

Edini način, kako preprečiti ponovne zlorabe, je, da posameznik o njej odkrito spregovori osebi, ki ji zaupa in ob kateri se počuti varno.

Odraščanje otroka obeleži tudi večni strah in nema grožnja ponovitve te brezmejne človeške krutosti. Svet in ljudje zanj postanejo nevarni in nepredvidljivi. Globoko v sebi otrok čuti ogromno žalosti, bolečine in jeze na tistega, ki mu je rano zadal. Zaradi neznosnih občutkov se zlorabljeni otroci dostikrat zatečejo v razne odvisnosti, agresivno in neprimerno spolno vedenje, prek telesa se kaznujejo z rezanjem in zadajanjem ran, motnjami hranjenja, razmišljajo o samomoru, so depresivni ipd.

Molk zlorabljenih otrok

Otrokovo največjo bolečino, ki jo ves čas razjeda dvom in strah, spregovoriti ali molčati in pozabiti, lahko še dodatno rani zanikanje resnice staršev, skrbnikov ali bližnjih. Zaradi svoje stiske se nekateri z njo niso pripravili soočiti, zato se slepijo, otroka utišajo, mu predlagajo, naj potrpi ali ga zelo prefinjeno prepričajo, da si je vse skupaj le domisljal. S tem otroka še bolj odvrnejo od sebe, saj ga v največji stiski, ko bi nujno potreboval njihovo varno oporo, bližino, razumevanje in zaupanje, ne sprejmejo in mu ne verjamejo. Tudi tem staršem nikoli ni nihče verjel.

Čeprav so bili odrasli, ki zlorabljajo, največkrat tudi sami žrtve spolnih zlorab in bi ravno tako potrebovali strokovno pomoč in oporo, so kljub temu odgovorni za svoja dejanja. Edini način, kako preprečiti ponovne zlorabe, je, da posameznik o njej odkrito spregovori osebi, ki ji zaupa in ob kateri se počuti varno. Ko bo slišan, sprejet in ko mu bo nekdo verjel, bo moč to travmo ustaviti in jo umestiti v preteklo zgodbo. V nasprotnem primeru se bo čustveni material in težki občutki otrok, ki jih povzroči zloraba, v odnosih z ljudmi udejanjal naprej preko njihovega vedenja, mišljenja in čustvovanja.

Barbara Kutnar,
zakonska in družinska terapevtka

Lučka obvoznica

V 30 št. Savinjskih novic sem prebral pismo g. Jerneja Plankl z naslovom Urejanje infrastrukture v Lučah. Popolnoma se strinjam z vsemi dejstvi, katere je navedel v pismu. V občini Luče se dela vse po hitrem postopku brez vnaprej dobro pripravljenih projektih in tudi mnenju širše javnosti, posebno tiste katere se posamezna rešitev investicije tičejo.

Oglasil pa sem se posebno zaradi obvoznice. Nedavno tega sem imel priliko se tudi o obvoznici pogovarjati z županom in tajnikom. Rešitev, katero zagovarjata, to je obvoznica z tunelom in priključitvijo na obstoječo cesto na koncu naselja Luče, se mi zdi oz. je nesprejemljiva za Lučane. Če pride do izgradnje po omenjenem predlogu, uničijo eno četrtno zemljo na Prodih in celotno tako imenovano Škarpo, kar je priljubljen del za sprehajalce tako domačine kot turiste, kateri se čedalje več ustavljajo v našem kampu.

Mogoče sedanja občinska uprava

nima nobenih idej, kaj bi storila s prgiščem zemlje, katere je še na razpolago (samo omenjene Prode), predlagam, da jo pustimo našim zamcem. Če jo bomo vso uničili mi z negospodarnim ravnanjem, kaj bomo pa zapustili? Eno veliko zgrešeno-zavoženo rešitev Lučke obvoznice, katero se pa elegantno spelje skozi predor in po levem bregu Savinje čez most in naprej proti jezu in priključek na obstoječo cesto.

To rešitev omenja tudi g. Plankl in je edina sprejemljiva za Lučane, čeprav občinska uprava razpolaga z mnenjem »okoljevarstvenikov« (obstajajo verjetno še kateri), da trasa po levem bregu Savinje (vodi ob levem bregu po gozdnem robu) ni primerna.

S tega mesta pozivam g. župana in g. tajnika, ter svetnike občine, da takoj pristopijo k postopku o spremembi projekta in upoštevajo mnenja javnosti.

Miran Kos
Luče 82

Odziv na članek Pozor! Pedofili med nami! – S pozornostjo proti zlorabam

Tudi sama bi želela podati nekaj misli k članku, ki je bil objavljen v prejšnji številki Savinjskih novic in so ga verjetno ljudje s pozornostjo prebrali. Namreč, dogodek, ki se je zgodil »vsem na očeh in sredi belega dne« (kot je zapisala novinarka), je zelo odmeval v javnosti.

Najprej bi se za trenutek ustavila ob pisanju novinarjev, ki ponavadi želijo podajati informacije na senzacionalističen način in ob tem pozabijo na novinarsko etiko. Stavki kot so »Pozor! Pedofili so med nami, zgodilo se je vsem na očeh, pred dnevi pa je verjetno celotna Zgornja Savinjska dolina za trenutek obnemela ...« niso odraz profesionalnega pisanja, ne koristijo nikomur (še najmanj žrtvam nasilja) in zasejejo preplah med ljudmi, čeprav je ob takih in podobnih dogodkih najbolj pomembna pozornost, prisebnost odraslih ljudi in hitro ukrepanje, da se takoj zaščiti otroka.

Seveda je treba takoj obsoditi taka dejanja, verjamem tudi, da bi nekateri ljudje najraje vzeli zakon v svoje roke, vendar se v družbi, ki se ima za napredno in »civilizirano«, tako ne dela. V primerjavi z mestom se na podeželju vsi med seboj poznamo, taki dogodki so še bolj pretesljivi in šokantni, ker ljudje »ne morejo verjeti, da se to njim dogaja oz. v njihovi bližini«.

Ker se že dolgo pri delu ukvarjam z otroki in mladostniki, dobro vem, kako nam je težko sprejeti dejstvo, da se spolne zlorabe dogajajo v »normal-

nem« vsakdanu, da so povzročitelji nasilja največkrat osebe, ki jih otrok dobro pozna, ki jim zaupa in jih ima rad, kot je povedala v članku direktorica Centra za socialno delo Mozirje. Z njo se strinjam tudi v tem, da se več kot polovica vseh spolnih zlorab otrok in mladostnikov (in tudi drugih oblik nasilja) dogaja v družinah. Čeprav statistike nikakor ne morejo pomagati zlorabljenim otrokom in mladostnikom, ki velikokrat ostanejo sami ob grozni izkušnji in vsemu trpljenju, ki ga čutijo še potem, ko odrastejo.

K razmišljanju o spolnih zlorabah otrok in mladostnikov pa me je napeljalo tudi dejstvo, da je naša družba prepojena z nasiljem na vsakem koraku in se kaže v najrazličnejših oblikah: od vpitja, poniževanja, zaničevanja, verbalnega nadlegovanja, do klofut, pretepanja, zanemarjanja, nenazadnje tudi do spolne zlorabe. Nasilje nad otroki in mladostniki (in tudi nad drugimi šibkejšimi ljudmi) je največji zločin in največje kršenje človekovih pravic.

Ob nedavni anketi o telesnem kaznovanju otrok in mladostnikov se je pokazalo, da se veliko ljudem kaznovanje s klofutami še vedno zdi samoumevno. Ne vem pa, kje se potem postavi meja, kdaj se začne nasilje. Prav to je najbolj zaskrbljujoče. Če otrok raste v družini, kjer vsak dan posluša vpitje, poniževanje, grožnje in zaničevanje, mar to ni zloraba? Če otrok preživlja cele dneve za računal-

KNJIŽNICA MOZIRJE

Novosti s knjižnih polic

LEPOSLOVJE – MLADINA

Razinger, Tjaša: Uganka za uganke, **Knister:** Mala čarovnica Lili in domača naloga, **Hill, David:** Korak pred plameni, **Horowitz, Anthony:** Vzpon moči, **Bieber, Hartmut:** Medo Jaka, **FLEGEL, Sissi:** Šola, balet & prvi poljub, **FRIEDRICH, Joachim:** Bella in duh, **RINK Arh, Nada:** Vznemirljive počitnice Belih medvedov

LEPOSLOVJE – ODRASLI

Andlovic, Jože: Skozi sofesko druge svetovne vojne, **Kluun:** Pride ženska k zdravniku, **McMahon, Katherine:** Alkimistova hči, **Serrano, Marcela:** Kar mi leži na duši, **Frančič, Franjo:** Izgubljeni jutri, **Smith, Ali:** Naključnost, **Gruen, Sara:** Voda za slone, **Fleming, Ian:** Vohun, ki me je ljubil, **Leon, Donna:** Polepšane sledi, **Nazer, Mende:** Svobodna, **Schlink, Bernhard:** Selbov uboj, **Vargas Llosa, Mario:** Vragolije porednega deklea, **SCHÄTZING, Frank:** Peti dan

STROKOVNA LITERATURA

Granda, Stane: Slovenija : pogled na njeno zgodovino, **Vulikič, Velimir:** Večni bojevnik : psihiater dr. Janez Rugelj, **Matunović, Aleksandar:** Titova sovladarica, **Hay, Louise L.:** Obdobja našega življenja, Vodnik po slovenskih muzejih in galerijah, **Lapajne, Ivan:** Naprej : o svetu in Sloveniji, **HESS, Reinhardt:** Jedi za piknike, Vodniček za poti po Smrekovškem pogorju, **Mavrič, Edi:** Šolska stvarnost pod gornjegrajskim zvonom, 120 Prostovoljnega gasilskega društva Mozirje

nikom ali pred televizijo in je prepuščen sam sebi, mar to ni zloraba? Če otrok živi v družini, kjer je oče alkoholik (ali tudi mama) in je vsak dan v strahu, ali bo tepen, mar to ni zloraba? Če otrok nikoli ne sliši pravilice za lahkno noč, če mu dneve krajšajo samo igranje in ne tudi pogovor s staršema, mar to ni zloraba? Če otrok dobi vse, kar si zaželi, tudi če mu starši tega ne morejo omogočiti in mu nihče ne razloži, da vsega na svetu ne more imeti, mar to ni zloraba?

Novinarji naj pišejo o taki problematiki z največjo odgovornostjo in skrbnostjo do najšibkejših populacije v družbi. Namen medijev je dostikrat dobro prodati zgodbo, prestrašiti ljudi in očrtniti vse udeležene. Ponavadi so na najslabšem otroci in mladostniki, ki jih po odkritju zlorabe nihče ne zavaruje, tudi odgovorne institucije ne.

S tem člankom se obračam tudi na strokovne delavke Centra za socialno delo Mozirje, ki delajo na področju družine, da bi pomagale z nasveti v tem časopisu, kako naj vsi preprečujemo nasilje v družbi. In to v ljudem razumljivem jeziku, ker se včasih zgodi, da preprosti ljudje ne razumejo strokovnega jezika. Četudi je to mogoče težko narediti, ker iz lastnih izkušenj vem, da je v institucijah preveč birokratskega dela in ukvarjanja z zakoni, pozabljamo pa na človeški odnos do ljudi v stiski.

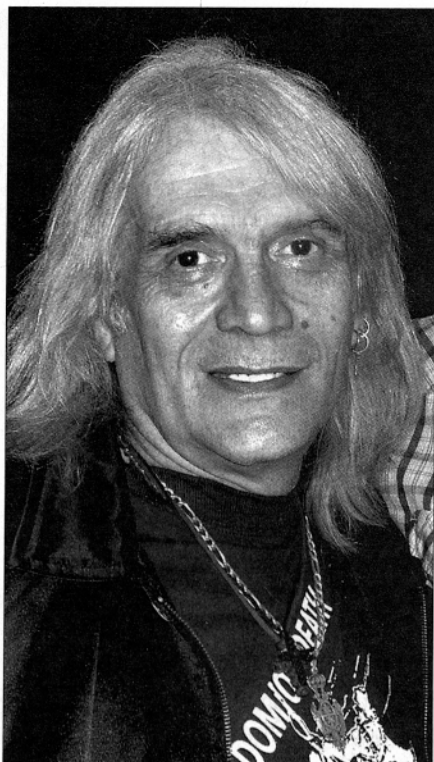
Direktorica Centra za socialno delo je povedala, da smo po novem zakonu o

preprečevanju nasilja v družini dolžni vsi, zlasti pa strokovni delavci takoj obvestiti Center za socialno delo ali policijo, kadar posumimo, da je otrok žrtev nasilja v družini ali pa kadar opazimo neznane osebe, ki kažejo neprimeren odnos do otrok. To bi zelo rada verjela. Napisan zakon še nič ne pomeni. Večina ljudi se v javnosti zaenkrat še noče ali ne upa izpostavljati in zato rajši molči. Ljudje se nekako distancirajo od tega, češ »meni se to ne more zgoditi, to pa ni moj problem«, ko se začnemo spraševati, kaj se s posameznikom oz. v njegovi družini dogaja (predvsem nasilje in zasvojenosti).

Na koncu bi želela vprašati novinarke, ki je napisala omenjeni članek, kako je prišla do podatka, da 99,5% vseh kaznivih dejanj zagrešijo duševno zdravi storilci. To je preprosto skregano z vso logiko, ker vsi strokovnjaki, ki se ukvarjajo z zlorabami otrok, navajajo posamezne profile storilcev, le ti pa niso urejeni, odgovorni, duševno zdravi odrasli ljudje, zlasti pa nimajo razvitega življenja v otrokove potrebe niti nimajo vzpostavljenega zdravega odnosa z odraslimi osebami. Treba je razumeti, da je veliko težje odkriti zlorabo otroka, ki se dogaja v družini, kjer so posamezni družinski člani med sabo čustveno povezani, kot pa na primer zlorabo, ki jo zagreši otroku neznana oseba. Ampak to ne pomeni, da je za zlorabljenega otroka to manj mučno.

Barbara Rakun

Šentjanž 7, Rečica ob Savinji

Borisav Đorđević (foto: ArtPuk)

Borisav Đorđević je vodilni član in avtor večine skladb skupine Riblja Čorba, ki je konec julija igrala na Flosfestu na Ljubnem ob Savinji. Skupina bo avgusta stara že trideset let, Bora, generacija 1952, pa velja za enega najbolj kontroverznih avtorjev na območju bivše Jugoslavije.

- Letos mineva trideset let od začetkov skupine Riblja Čorba. Kako vam je uspelo obdržati kontinuiteto skozi tako dolgo časovno obdobje?

Smo zelo dosledni. Mainstream rock&roll band smo bili že na začetku in smo to še danes. Enostavno ne podlegamo trenutnim modnim trendom in smo prepoznavni: ko poslušas, preprosto veš, da je to Riblja Čorba. Ohranja pa nas dejstvo, da ne želimo živeti od stare slave. Ravno kar pripravljamo nov album in to z enakim entuzijazmom kot prvega.

- Ali pomeni Riblja Čorba menstruacija?

Od začetkov še ni pomenila tega; iskali smo ime, ki se bo zapomnilo, četudi bo zvenelo neumno. Eden od predlogov je bil celo Popokatepetl, ime vulkana v Južni Ameriki. V časopisu TV Revija so objavili plakat z imenom Riblja Čorba in tako smo to tudi ostali. Kasneje je v beograjskem slengu Riblja Čorba pomenila menstruacijo.

- Člani zasedbe se v vseh teh letih niso veliko menjali?

To smatram za velik uspeh, s ponosom lahko rečem, da smo Vicko, Miša in jaz v skupini od

BORISAV ĐORĐEVIĆ, BORA ČORBA

»Vsak koncert je za nas kot zadnji«

začetka, da je Džindžer z nami že 25 let, Nidža pa šesto leto.

- Če so bili vaši prvi vzorniki med drugim tudi Rolling Stonesi, katere skupine, zasedbe ali posamezni avtorji vas navdihujejo danes?

Stonеси vsekakor in tudi vsa druga dobra glasba, ki se je igrala v sedemdesetih in osemdesetih, ko so se še pisali teksti. Danes imam rad ljudi, ki so avtorji. Nick Cave me je na koncertu navdušil, rad imam Manu Chao ... Skratka avtorje, ki imajo svoj pečat.

- Kakšno je stanje rock glasbe v Srbiji?

Kilavo. Veliko je ljudi, ki dobro igrajo, ampak sedaj ni več avtorjev in to danes predstavlja veslošno krizo. Na drugi strani je veliko skupin, ki igrajo neumnosti, nekaj kar je nedefinirano, nekje med iransko – turško narodno glasbo. V to zmečejo nato elemente rocka in to je to. Teksti pa so prava moralna katastrofa.

- Tudi vaša skupina je bila nekoč označena za moralno katastrofo ...

Mislim da je bila to predvsem revolucija, ker nihče do takrat ni napisal Ostani dubre do kraja. Nihče do takrat ni bil tako konkreten.

- So bile vaše izjave namerno provociranje oblasti ali le »spontana zajebancija«?

Absolutno spontane, nenamerne, ker ne psujem namerno. Preziram tudi vse fiste, ki namerno lajajo, da bi pritegnili pozornost. Vsaka psovka in grda beseda

»Vsak preprost Srb misli, da je lahko predsednik republike in selektor nogometne reprezentance. Kolikor je to dobro, toliko je tudi slabo. Za Srbe sredine ni, smo ali najboljši ali najslabši.«

da, ki jo uporabim, ima smisel in bolje pojasni, kar želim povedati, se pravi služi kot stilska figura.

- Tekste pišeš tudi srbski pink estradi. Znano je, da pišeš besedila za Ceca ... Jih pišeš s ponosom ali je to morda le dodatni zaslužek?

Ceca je v preteklosti že pela moj tekst Šta još možeš, da mi daš, ki lahko zveni čisto rokersko ali pa narodnjaško. Tudi sedaj ji bom naredil še nekaj pesmi. Željko Ražnatović Arkan je bil moj veliki prijatelj in tega ne bom nikoli zanimal, Ceca

pa je odlična pevkica in ni razlogov, da ne bi bil ponosen. Šabanu Šauliću sem napisal pesem Preskočiću tarabu i jarak, ker skupaj loviva ribe. Moja je starogradska pesem Stani malo kafanski sviraču. Pišem tudi po naročilu, vendar se trudim, da res ne delam za vsakogar.

- Znani ste po svojih nenehnih koncertiranjih. Na oder tudi v mavcu, kot nedavno. Kaj vam daje koncerti?

Sigurno smo profesionalci, predvsem pa spoštujemo ljudi, ki nas pridejo poslušat. Sovražim izraz publika, ker zveni preveč podcenjevalno. Skoraj ni prepreke, ki bi lahko preprečila nastop.

»Haško sodišče je farsa. Ko sem bil na Nizozemskem, sem odšel v Haag, da se predam. V nekaterih izjavah so določeni menili, da sem goden za tja.«

Vsak koncert je za nas kot zadnji. Ljudje nas pričakujejo in vseeno je, ali bo prišlo samo pet poslušalcev ali pet tisoč, trudili se bomo v vsakem primeru. Seveda nam prija reakcija odziva več ljudi, to nam da še en korak več, korak naprej.

- Bo koncert na Ljubnem torej kaj drugačen?

Enako bo, kot da bi igrali v Ljubljani, v Torontu, v New Yorku, Beogradu ali v Pečenjeh. Do ljudi bomo imeli enak odnos, ker oni spoštujejo nas in mi njih.

- Poznate slovensko rock sceno? Če bi imeli možnost, s katerim bandom bi nastopili ali sodelovali?

Slovensko rock sceno poznam relativno dobro. Vsekakor bi igral z Buldožerji, ker so najznačilnejši in zelo avtentični, spoštujem tudi Lačne France in Predina kot avtorja, tudi Lovšina in Kreslina. Lovšin je zelo zanimiv ... Zelo pozorno sem bral njegove intervjuje. Poslušal sem tudi Siddhartha, ker je vseč mojima otrokoma. Oni so privedli zvok do perfekcionizma. Zelo, zelo dobra skupina.

- Kako danes gledate na obdobje bivše SFRJ? Občutite vsaj malo nostalgije po obdobju skupne države?

Bila so posebna mesta v stari Jugoslaviji, kamor sem rad zahajal, na primer na letovanje na Lastovo. Vsekakor pa mislim, da je sedaj boljše. Tako imamo vsi vsaj svojo lastno identiteto.

- Kako je bilo za provokativnega kritika oblasti okusiti oblastniški položaj? Bili ste namreč pomočnik ministra za kulturo ...

Moram priznati, da sem eden tistih, ki se na oblasti ni obogatil. Delal sem volontersko in sem zelo ponosen na to. Sedaj sem močna opozicija, član glavnega odbora Demokratske stranke Srbije in zelo si prizadevam, da se Karadić ne izroči Haagu. Haško sodišče je farsa. Ko sem bil na Nizozemskem, sem odšel v Haag, da se predam. V nekaterih izjavah so določeni menili, da sem goden za tja. Odšel sem torej v Haag, dvignil roke in dejal: »Tu sem, predam se.« Ker se ni zgodilo nič, sem stopil do fontane in se v znak mojega odnosa do sodišča polulal vanjo. To sodišče je narejeno za obsojanje Srbov.

- Kakšno prihodnost napovedujete Srbiji? Glede na to, da radi stavite, kakšno kvoto bi dosegla na stavnicah?

Nobene. Srbija nima možnosti. Pri nas imajo tradicionalne vrednote, kot je ljubezen, družina, vera, narod, še vedno svojo vrednost, in ravno to hoče novi svetovni red ugasniti, uničiti; napraviti hoče brezoblično maso poslušalcev brez identitete. To je tisto, proti čemur se bom boril vse življenje.

- Bo torej srbski etos le preživel?

Že stara kremanska prerokba (vas med planino Taro in Zlatiborom) je napovedala, da bo ostalo samo toliko Srbov, da bodo lahko vsi skupaj stopili pod eno slivo. Upam, da se to ne bo zgodilo, smo pa preveč svoji, preveč mislimo s svojo glavo. Vsak preprost Srb misli, da je lahko predsednik republike in selektor nogometne reprezentance. Kolikor je to dobro, toliko je tudi slabo. Za Srbe sredine ni, smo ali najboljši ali najslabši. Naredili smo najslabši avto na svetu in to je velik uspeh.

ArtPuk

RD LJUBNO OB SAVINJI

7. Binejev memorial

Člani Ribiške družine Ljubno so v okviru prireditve ob tradicionalnem Flosarskem balu organizirali sedmo tekmovanje v muharjenju na jezeru pri ljubenskem ribiškem domu. Letošnjega tekmovanja v spomin na dolgoletnega člana in predsednika RD Ljubno Albina Zamernika se je udeležilo 38 ribičev, ki so v dveh »polčasih« po 45 minut vsak na svojem koščku obale namakali svoje vabe v jezero v želji za čim večjim ulovom. Pri tem je imel največ sreče Boris Vodusek, katerega ulov - tri ribe, ki so bile po strogem merjenju sodnikov izpuščene - je meril v dolžino točno 103,7 cm. Slabih deset centimetrov manj je meter pokazal Mateju Podkrižniku, še par centimetrov krajši ulov pa je na tretje mesto uvrstil Alojza Hanžekoviča.

Franjo Atelšek

Sedmega tekmovanja v muharjenju na Ljubnem se je udeležilo 38 ribičev (foto: Franjo Atelšek)

10. MARATON DVEH DEŽEL

Zmaga Helešića

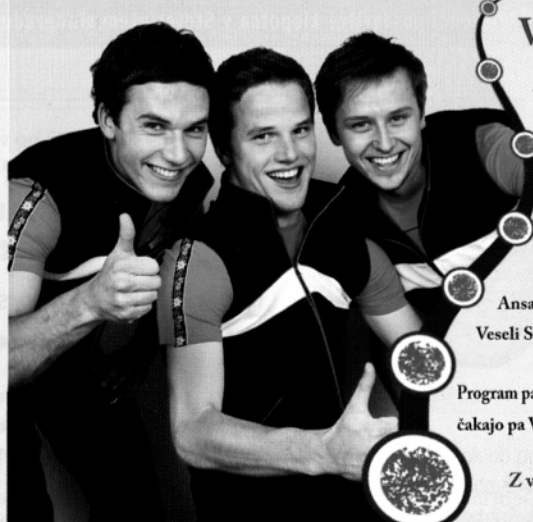
Andrej Marovt Helešić je zadnjo julijsko nedeljo v Avstriji požel še eno zmago. Udeležil se je namreč 10. kolesarske preizkušnje pod naslovom Maraton dveh dežel s startom in ciljem v Eiswaldi.

Proga v dolžini 114 kilometrov je imela dva gorska prelaza in 1.710 metrov višinske razlike. Helešiću je proga ustrezala tako po vzponih kot hitrih spustih in mu omogočila samostojni pobeg pred zasledovalci. »Na prvem vzponu se je oblikovala ubežna skupina, s katero smo nadaljevali vožnjo proti drugemu vzponu, kjer se je že ob vznožju naredila selekcija in se v dolžini naslednjih desetih kilometrov stopnjevala. Sam sem napadel približno na polovici vzpona in na vrh prekolesaril prvi. Ustvarjene prednosti potem nisem zapravil vseh preostalih 28 kilometrov do cilja,« po zmagi ni skrival veselja Helešić.

Marija Šukalo

Šmihel nad Mozirjem, 15. avgust 2008 ob 20.00 uri

**ANSAMBEL
GOLTE**
www.ansambel-golte.com

VABILO!

Vabimo Vas

na naš koncert, ki bo

15. avgusta 2008, ob 20.00 uri

(pod šotorom), v Šmihelu nad Mozirjem.

Z nami bodo:

Ansambel Čar, Ansambel Pogum,
Veseli Svatje, Mitja Kvintet

Program pa bo povezoval Franci Podbreznik,
čakajo pa Vas tudi razna presenečenja.

Z veseljem Vas pričakujemo!

PRODAJA VSTOPNIC

ZAVOD ZA TKŠM MOZIRJE
Turistična kmetija KOROŠEC
Baza BAR (Šmihel)
Slaščičarna Polonca
Pizzerija Četara
Bar Pumpa (Gornji Grad)
Bar Man (Struge)
Kavarna - Pizzerija Pr' PEK
Savinjske novice

VINOGRADNIŠTVO STEYER PLITVICA PRI APAČAH

Mozirski klopotec – simbol dobrega sodelovanja

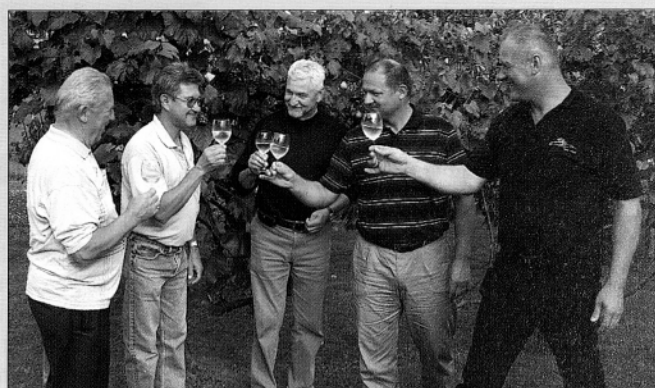
Mozirski župan Ivan Suhoveršnik si je spremstvu gospodarja Danila Steyerja (desno) in soproge Nade ogledal, koliko je v zadnjem letu zrasla njegova trta; nasmeh na obrazu pove vse

V duhu tradicije dobrega, lahko bi brez pomislekov rekli tudi prijateljskega sodelovanja je zadnji julijski petek delegacija iz občine Mozirje na čelu z županom Ivanom Suhoveršnikom obiskala vinogradništvo Steyer v Plitvici pri Apačah. Namen obiska je bil povsem konkreten – postaviti klopotec, ki bo varoval letošnji pridelek v Steyerjevih vinogradih pred vsiljivimi in včasih že kar požrešnimi pticami.

Gospodar Danilo Steyer je skupaj z ostalimi člani družine in podžupanom občine Apače Francem Pižmohtom pričakal goste iz Zgornje Savinjske doline v vinogradu na Plitvičkem vrhu in v uvodnem pozdravu izrazil zadovoljstvo nad uspešnim sodelovanjem z Mozirjem in Zgornjo Savinjsko dolino, ki poteka preko njegovega zastopnika Danija Grudnika. Žal je junijsko neurje s točo v vinogradih povzročilo nekaj

škode, vendar kljub temu pričakujejo dobro letino.

Podžupan občine Apače Franc Pižmoht je na kratko predstavil eno iz

Zdravica po uspešno opravljenem delu: (od leve) starosta Mozirskega gaja Jože Skornšek, župnik v Apačah Janez Ferencek, podžupan občine Apače Franc Pižmoht, župan občine Mozirje Ivan Suhoveršnik in zastopnik za Steyerjeva vina Dani Grudnik

med najmlajših slovenskih občin in naštel nekatere izmed aktualnih razvojnih projektov, mozirski župan Ivan Suhoveršnik pa je menil, da je možnosti za sodelovanje še veliko, in povabil gostitelje na praznovanje 30-letnice Mozirskega gaja. Vinogradništvo Steyer ima v parku ob Savinji posajeni trti radgonske ranine in dišečega traminca in letos se obeta že prvi pridelek.

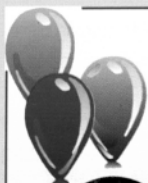
Za postavitev klopotca sta nato poleg gospodarja poskrbela Dani

Grudnik in predsednik Planinskega društva Mozirje Zvonko Mazej, na nosilni drog pa sta predsednik EHD Mozirski gaj Darko Bele in direktor podjetja Golte Ernest Kovač namestila še tabli omenjenih organizacij. To je bila tudi priložnost za ogled, kakšen bo letošnji pridelek v krščenem vinogradu, kjer ima svoje trte kar nekaj zgornjesavinjskih botrov. Obeti so odlični.

Besedilo in foto: Franci Kotnik

Udeleženci postavitve klopotca v Steyerjevem vinogradu na Plitvičkem vrhu

V mesecu juliju
sta praznovali na isti dan

Beatrice Božič

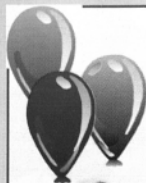
20. rojstni dan,

Tina Božič

10. god.

**Sreča, zdravje in veselje
naj vaju spremljajo povsod,
da ne poznali bi trpljenja,
to najine srčne želje so.**

Dedi in babi

12.8.2008 bo svoj prvi
rojstni dan praznovala

**Tinkara
Mliner**

z Ljubnega.

**V prvem letu svojega življenja
si nam dokazala, da si lahko
prava mala navihanka. Daješ
nam veliko smeha, veselja,
sreče ... Pa naj ostane tako.**

Mami, ati in Benjamin

MOZIRSKI GAJ

30 let parka in 35 let Društva vrtnarjev Slovenije

Letos mineva 30 let, odkar je bil v Mozirju za obiskovalce odprt cvetlični park, prvotno imenovan Savinjski gaj, ki se je kasneje preimenoval v Mozirski gaj. Ob tem jubileju Ekološko-hortikulturno društvo Mozirski gaj, ki s parkom upravlja zadnjih petnajst let, v sodelovanju z Društvom vrtnarjev Slovenije, ki letos praznuje 35-letnico delovanja, pripravlja slovesnost, ki bo v četrtek, 14. avgusta, ob 16. uri v parku. Slavnostni govornik bo poslanec v evropskem parlamentu Lojze Peterle.

Na omenjeni slovesnosti bodo najzaslužnejšim podelili priznanja za njihov trud v minulih tridesetih letih, društvo Mozirski gaj pa bo ob tej priložnosti podpisalo akt o podelitvi dolgoročne upravljalvske koncesije s predstavniki države, Občine Mozirje, generalnega sponzorja Svea Zagorje in Društvom slovenskih vrtnarjev. Na ta način bo ustvarjen pravni temelj za nadaljnji razvoj parka, ki ga namer-

avajo v prihodnje razširiti še za pol hektara in vanj umestiti še kakšen etnografski objekt.

Vstop v park bo v četrtek popoldne brezplačen, saj želijo upravljalci parka praznovati obletnico skupaj z domačini, Mozirjani, Zgornjesavinjčani, tudi z vrtnarji, skratka vsemi, ki so ta park od začetka do danes pomagali graditi. Sicer pa bo od 14. do 24. avgusta v gaju potekala velika razstava cvetja z vrsto vzporednih prireditev.

Obiskovalci si bodo lahko ogledali doslej največjo razstavo plazilcev, ki pa bo trajala, zaradi občutljivosti teh živali, samo od petka, 15. do nedelje, 17. avgusta. V soboto popoldan bo obiskovalce zabavala vokalna skupina radia Ognjišče z imenom Krila, v času razstave pa se bodo v gaju s svojimi deli predstavili tudi nekateri likovni umetniki, kmečke žene s svojimi dobrotami in seveda številni vrtnarji ter cvetličarji.

Franci Kotnik

MOZIRJE

Mavrica za srečo mladoporočencev

Na prvo avgustovsko soboto sta usodni »da« pred pričami dahnila Mozirjanka Helena Marolt in njen izbranec iz Lokovice Jernej Drev. Zakrament poroke jima je v mozirski farni cerkvi sv. Jurija podelil medijso znani duhovnik, zmagovalec v oddaji Piramida, Janez Turinek.

Ženin je dolgoletni član lokoviških gasilcev, ki so mu stali ob strani tudi ob tem pomembnem trenutku. Skupaj z mozirskimi kolegi so ob cesti naredili gasilski »špalir« in pošteno poškopili mladoporočenca ter svate.

Benjamin Kanjir

V lepem sončnem dnevu se je čez cesto naredila mavrica kot simbol sreče mladoporočencev (foto: Benjamin Kanjir)

PREDSTAVLJAMO VAM: MASERATI QUATTROPORTE

Čustva, design, zvok, pospeški ...

Hrvaška avtocesta. Pred dopusti. Maserati in jaguar. Zadaj stari mercedes E. Hitrost preko 300 kilometrov na uro. Kolona in izhod iz tune-la. Mercedes 320 CDI pride na svoj račun in izobesi zastavo »stop policija«. Sledijo težka pogajanja med voznikom maserattija s slovenskimi registrskimi tablicami in hrvaško policijsko patruljo. Ampak se je izšlo. Pač po »balkansko« ...

Pri nas bi v takem primeru kršitelj CPP ostal brez vozniške in brez maserattija. Toda če se odločiš za italijansko vročo kri v podobi maserattija, je treba tudi to vzeti v zakup, pa naj bo dovoljeno ali z zakonom prepovedano. A kot vse kaže, si lastniki maserattijev želijo še več moči in hitrosti, saj jeseni prihaja na trg še močnejši, še hitrejši in (seveda) še dražji model quattroporte z oznako S. V Nemčiji bo stal »borih« 127.000 evrov.

Na 5,1 metra dolžine so italijanski oblikovalci postavili pravega lepota

na štirih kolesih. Tukaj ne gre le za moč in hitrost, ampak tudi za čustva, design, zvok, pospeške ... Mimogrede - do 100 kilometrov na uro quattroporte potrebuje »skromnih« 5,4 sekunde.

Osemvaljnik pod pokrovom se vrti z lahkoto in z zvokom, ki spominja na film Dnevi grmenja. Vozniku je na vol-

jo 430 iskrivih konjičev, ki zmorejo 490 Nm navora in za to ugodje zahtevajo najmanj 15 litrov na 100 prevoženih kilometrov. Ampak saj maserattija nihče ne kupi zato, da bo z njim podiral rekorde v varčni vožnji! Višji so obrati,

večji je užitek ob poslušanju osemvaljnika. Seveda, da ne bo pomote, vse to je dovoljeno doživljati le na nemških

avtocestah, kjer še ne veljajo omejitve hitrosti. Pri nas in še marsikje drugje v Evropi velja takšno početje za smrtno nevarno, neodgovorno in noro. Da o onesnaževanju okolja in ekologiji ne izgubljam besed.

Maserati quattroporte ima natančen volanski mehanizem, odlične zavore in trdo podvozje. Namenjen je predvsem vozniku in njegovim užitek, sopotniki pa so v drugem planu, razen če prisede dolgonoga soseda. Ja, prostora je znotraj dovolj tudi za dolge noge ... Sedeži razvijajo z masažo, gretjem in hlajenjem. Tudi motor in podvozje je mogoče z lahkoto prekloniti iz programa sport v program comfort, kar v praksi pomeni, da se maserati quattroporte iz športnika prelevi v ugledno limuzino. Samo še značko na nosu bi bilo treba zamenjati in že bi bil neukročni italijanski žrebec nemško uglajen gospod. Skratka, še so užiti ki na tem svetu!

Igor Pečnik

NARAVOVARSTVENA ZVEZA SMREKOVEC

Nov vodnik po smrekovškem pogorju

Naravovarstvena zveza Smrekovec, v katero so povezana tudi nekatera zgornjesavinjska društva, je pred nedavnim izdala nov vodnik po poteh smrekovškega pogorja s sloganom »občudujem – varujem«. Pustimo avto v dolini, pojdemo v naravo peš, vabi vodnik v uvodu.

Vodnik so zaradi manjšega obsega, vsega trideset strani, poimenovali s pomanjševalnico Vodniček. Opisuje povezave in poti na Smrekovec (1.577 m) in njegovo okolico iz vseh štirih občin, ki nanj mejijo. Tako so opisane tudi poti iz Ljubnega in Mozirja. Tiskan je na recikliranem papirju, opremljen pa s fotografijami, zemljevidi in risbicami.

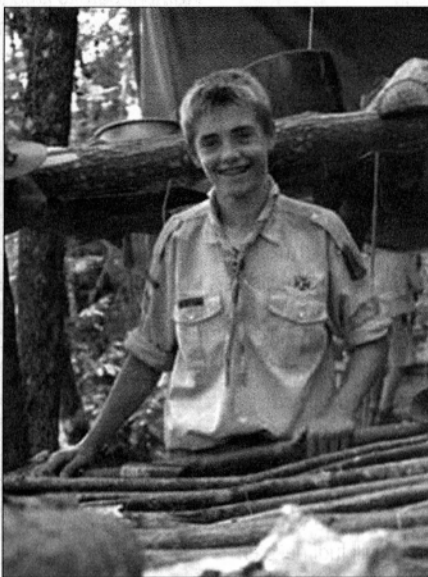
Posebnost vodnika je, da so ga pod mentorstvom naredili osnovnošolci iz Šoštanja in Črne na Koroškem. Ob podrobnih opisih posameznih tur je dodana še težavnost poti in čas, ki ga potrebujemo do cilja. Vodnik je že na voljo v planinskih kočah, med drugim na Travniku, Golteh in Smrekovcu. Izid je poleg ostalih omogočila tudi Občina Ljubno.

Marija Lebar

ŠMIHEL NAD MOZIRJEM

Francoski skavti dva tedna bivakirali v gozdu

V času med 15. in 30. julijem so v župnijskem gozdu v Šmihelu taborili skavti iz Francije. Okoli trideset mladeničev je v tem času spoznavalo lepote Slovenije, osnove skavtstva in služenja.

Skavti iz Nantevila so bili navdušeni nad lepotami naše narave (foto: BK)

Veliko slovenskih lazaristov se podaja na študij v Pariz. Eden izmed njih se je v preteklem letu spoznal s francoskimi skavti, člani organizacije Scouts Unitaires de France, in jih seznanil z duhovnim središčem v Šmihelu nad Mozirjem. Ideja o bivanju in učenju v naših krajih jim je bila všeč, zato so že lani navezali stike z mozirskim župnikom Sandijem Korenom, ki je hkrati župnik župnije Šmihel nad Mozirjem, ter se dogovorili za obisk v letošnjem poletju.

15. julija se je v Šmihel pripeljalo okoli 30 skavtov iz mesta Nantevil, ki leži na obrobju Pariza. Ob prihodu so takoj pristopili h gradnji tabora, ki so ga postavili v gozdu ob župnišču. Zgradili so bivate, postavili steber za zastavo, jedilnico in ostale objekte. V prostore župnišča so tako naslednja dva tedna prihajali samo po vodo, ves ostali čas pa so bivali v gozdu. Izkoristili so tolerantnost slovenske zakonodaje, ki ne prepoveduje bivanja v naravi, v Franciji pa je to prepovedano. Francoski skavti so s slovenskimi navezali dobre stike in se jim ob zaključku vseslovenskega druženja, imenovanega jamboree, 26. in 27. julija pridružili v Podturbaku.

Benjamin Kanjir

ZGORNJESAVINJČANA NA POHODU V DEŽELO CVIČKA

»Grem domov v Novo mesto«

Dolenjski študentje so tretjo leto zapored organizirali pohod iz univerzitetnih središč Slovenije v Novo mesto. Pohod »Grem domov v Novo mesto« iz Kopra je potekal šest dni, iz Maribora štiri dni, iz Ljubljane pa dva dni. »Vračanja domov« sva se udeležila tudi dva zgornjesavinjska študenta, saj se nama je ideja zdela zelo zanimiva.

V torek zjutraj smo se zbudili v deževen dan. S Simonom in še štirinajstimi študenti smo se iz Maribora odpravili na pot. Ves čas nas je spremljala dobra volja, kar je verjetno pripomoglo k temu, da smo do večera pričakali sonce. Prenočili smo v Ločah pri Poljčanah.

Naslednji dan se je začel z jasnim jutrom. Pozitivna energija je kar kipela iz nas. Pospravili smo stvari, nadedli nahrbtnike in se podali naprej. Na poti so se začeli pojavljati prvi žulji in ostale pohodniške težave. Z nekaj truda smo tudi te odpravili in do kosila prispeli v Šentjur, zvečer pa do Planine pri Sevnici, kjer smo si na gradu postavili začasen tabor, se najedli in utrujeni zaspi.

Tretji dan smo nadaljevali pot do Sevnice, kjer smo si privoščili kosilo, nato pa prečkali reko Savo. S tem smo zapustili Štajersko in prispeli na Dolenjsko. Dolenjskim študentom je šlo kar na smeh,

saj so vedeli, da so že skoraj doma, nama s Simonom pa je, če odmislimo dolenjska dekleta in cviček, veliko ljubša Štajerska. Do večera smo prispeli do vasi Bučke, kjer smo se oskrbeli z novo zalogo kalorij in nazdravili z domačim cvičkom.

Ker je bil večji del poti že za nami, smo si zadnji dan privoščili malce daljši spanec. Po zajtrku smo krenili do Škocjana, nato pa proti Otočcu. Kar je za nas, Savinjčane, reka Savinja, je za Dolenjce Krka. V njej smo se nekateri okopali, tako da smo

prišli na cilj v Novo mesto čisti in osveženi.

Na cilju so nas pričakali študentje, ki se niso udeležili enega izmed treh pohodov, in nam pripravili piknik, ki je ob izmenjavi vtisov in doživetij s poti trajal pozno v noč. S Simonom predlagava, da prihodnje leto zgornjesavinjski študenti naredimo nekaj podobnega in ob koncu študijskega leta organiziramo pohod »Nazaj v Savinjski raj«. Kdo je za?

Klemen Klemenak

Pripravljeni na peš pot od Maribora do Novega mesta (foto: Klemen Klemenak)

PATRIK ROSC IZ MOZIRJA

Ponovno na Kitajsko

Za Patrikom Roscem je še ena uspešna namiznoteniška sezona. Med drugim je v mladinski kategoriji (do 18 let) postal slovenski podprvak v moških dvojicah in prvak severovzhodne regije (od koder prihajajo vsi reprezentanti) v posamični konkurenci in tretji med dvojicami. Na državnem prvenstvu mlajših članov (do 21 let) je delil peto, na članskem državnem prvenstvu pa deveto mesto.

Patrik Rosc (levo) je na mladinskem državnem prvenstvu skupaj z Maticem Slodejem osvojil 2. mesto (foto: BŠ)

Treba je poudariti, da se teh državnih prvenstev udeležuje blizu sto najboljših slovenskih namiznoteniških igralcev. Skozi celotno sezono je uspešno nastopal tudi v prvi postavi velenjskega kluba NTK Tempo v 1. članski državni ligi in bil s šestnajstim leti drugi najmlajši igralec prve lige.

Poškodba rame meseca maja na Slovaškem mu je preprečila nastop na evropskem mladinskem prvenstvu v Italiji dober mesec dni kasneje. Sedaj je poškodba uspešno sanirana in Rosc ta teden že pridno trenira na pripravah članske reprezentance v olimpijskem centru v Planici.

Če hoče še napredovati glede na konkurenco, je glavni pogoj še kval-

itetnejši trening, zato v ponedeljek, 11. avgusta, potuje v Zhengding na Kitajsko. V tem mednarodnem namiznoteniškem centru je že bil dva tedna v letošnjem januarju. Ker so treningi na Kitajskem izredno kvalitetni, se je Rosc odločil, da bo namesto uživanja počitnic tokrat na Daljnem Vzhodu treniral cel mesec dni. Trije opravljeni treningi dnevno s kitajskimi »sparing« partnerji bodo gotovo doprinesli k še hitrejšemu napredku ambicioznega Mozirjana. Ker je kariera vrhunškega športnika v današnjem času povezana s precejšnjimi stroški, se Patrik zahvaljuje vsem, ki mu pri njegovi športni poti kakorkoli pomagajo.

KF

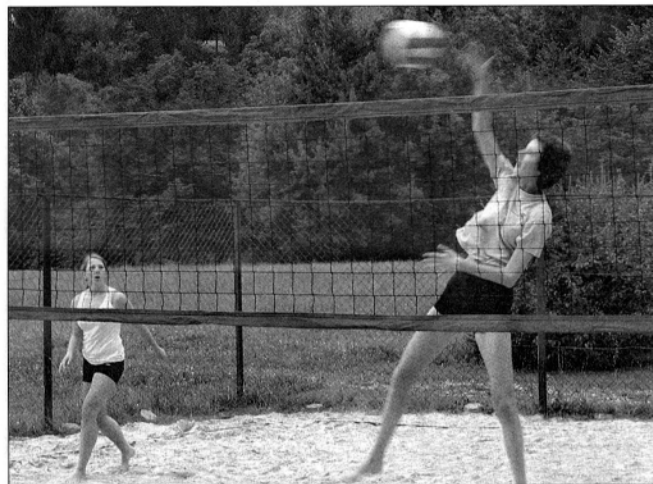
LJUBNO OB SAVINJI

Športni utrip Flosarskega bala

Med kopico raznovrstnih prireditvev, ki vsako leto potekajo na Ljubnem v okviru tradicionalnega Flosarskega bala, zavzemajo pomembno mesto tudi športni dogodki. Za pokal flosarja so tudi letos tekmovali v malem nogometu

flosarja in memorial Franja Jakopa. V konkurenci 18 tekmovalcev je zmagal Uroš Potočnik iz Velenja pred Igorjem Kramarjem iz Solčave.

V odbojki na mivki se je med moškimi dvojicami izmed petnajstih parov najbolje odrezal tandem Sm-

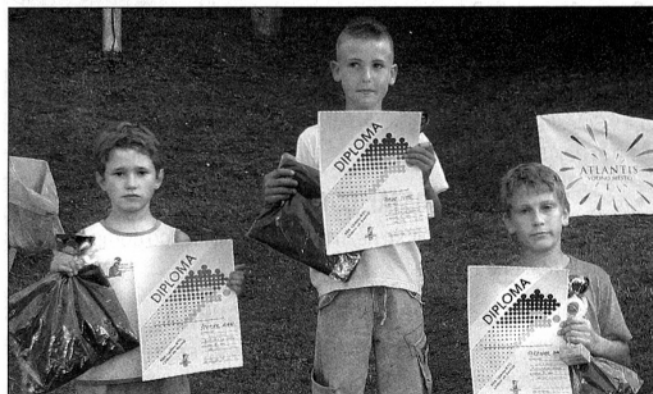

Zmagovalci turnirja v odbojki na mivki, domačinki Jasmina in Valentina

na igrišču na Forštu, moške in ženske dvojice v odbojki na mivki v Športnem centru Jakop, kjer je potekalo tudi teniško tekmovalje, kot vedno pa so bili aktivni tudi skakalci v smučarsko skakalnem centru v Savini. Že v sredo pred

rka iz Šempetra, najboljši med dekleti, kjer je tekmovalo devet dvojic, pa sta bili mladi ljubenski odbojkarici Jasmina in Valentina.

Smučarski skakalci so se na plastičnih skakalnicah v Savini pomerili v štirih kategorijah. V skupini cib-

Najboljši mladi skakalci v kategoriji do 11 let

praznikom so odbojkarice iz Črne na Koroškem v prijateljski tekmi premagale domačo ekipo KLS Ljubno z rezultatom 3:1.

Turnirja v malem nogometu se je letos udeležilo kar šestnajst ekip, zmagovalci pa so bili igralci ekipe Varnos iz Nazarij. Najbolj živo je bilo, kot vedno, v športnem centru Jakop, kjer je potekalo tekmovalje v tenisu za pokal

anov do 9 let in dečkov do 11 let je obakrat zmagal Timi Zajc iz SD Vizore. V kategoriji dečkov do 13 let je zmaga ostala doma, saj je bil najboljši član SSK Ljubno BTC Matic Ajnik, pri članih pa si je pokal flosarja pred domačinoma Matevžem Slatinškom in Rokom Kukovičem priskakal Velenčan Niko Hižar.

Besedilo in foto: Franjo Atelšek

8. HERVIS OAZA OPEN MOZIRJE

Mednarodni turnir v odbojki na mivki

V dneh od 14. do 17. avgusta bo na igrišču pri Mozirskem goju in na igrišču v Varpoljah potekal osmi mednarodni turnir v odbojki na mivki. Prva dva dni turnirja bodo merile svoje moči moške in ženske dvojice, 17. avgusta pa bo še turnir mešanih trojk za pokal Reactor. Nagradni sklad letošnjega tekmovanja je najbogatejši doslej in znaša 6.100 evrov, od tega bosta zmagovalni dvojki v moški in ženski konkurenci prejeli vsaka po 1.500 evrov.

KF

Matična kronika za mesec julij 2008

ROJSTVA: Rodilo se je 8 deklic in 4 dečki.

POROKE: Zalefel Janez in Rojko Lidija iz Trebnjega, Melave Tomi in Grlica Tanja iz Ljubije, Orešnik Robert in Gornjega Grada in Kuhar Urška iz Kamnika, Žagar Rok in Orlovič Karmen iz Žalca, Kronovšek Sašo in Kolenc Ana iz Nazarij, Kolenc Iztok iz Nazarij in Tiršek Nika iz Gornjega Grada, Jančič Jernej in Tofant Dragica iz Celja, Kramer David iz Ljubnega ob Savinji in Robnik Branka iz Podvolovljeka, Koželj Kristijan in Kramaršek Brigita iz Braslovč

SMRTI: Reberčnik Roman iz Spodnje Rečice, Pustoslemšek Stanislav iz Dola, Bark Marija iz Žlabra

ČRNA KRONIKA

• PRIKOLICA BREZ TABLICE

Spodnja Rečica: V noči na 28. julij je neznani storilec ukradel registrsko tablico s priklopnega vozila L9-16 CE, ki je bilo parkirano na parkirišču.

• GOSPA S ČOKOLADO

Mozirje: 29. julija je varnostnik v trgovskem centru Tuš v Mozirju pri kraji čokolade zalotil starejšo gospo.

• PRODAJALCA UKRADLA MOTORNO ŽAGO

Podvolovljek: 29. julija sta neznana ženska in moški poljske ali madžarske narodnosti prodajala oblačila od hiše do hiše. Izkoristila sta nepazljivost lastnika nove motorne žage in mu jo ukradla iz gospodarskega poslopja.

• NI VRNIL VOZILA

Mozirje: Na Policijski postaji se je 29. julija zglasil občan, ki je povedal, da je svoj osebni avtomobil posodil znanцу. Slednji bi mu moral vozilo vrniti, vendar tega ni storil. Policisti so kmalu za tem omenjeno vozilo in voznika izsledili v Varpoljah. Vozilo, ki je bilo poškodovano, so zasegli.

• VLOM V LOKAL

Nazarje: V noči na 30. julij je neznani storilec vlomil v gostinski lokal Grbaj v Nazarjah. Odnesele je nekaj menjalnega denarja in cigarete.

• VLOM V AVTOMOBIL

Mozirje: 30. julija je neznani storilec vlomil v parkiran osebni avtomobil v Soteski v bližini reke Savinje in iz njega ukradel denarnico z denarjem in dokumenti.

• LOVSKI DOM OSTAL BREZ ŽLEBOV

Mozirje: V noči na 31. julij so neznani storilci z lovskega doma v Mozirju ukradli bakrene žlebove.

• NABIRALA BOROVNICE IN SE IZGUBILA

Solčava: 31. julija so policisti prejeli obvestilo, da se je na relaciji Sveti Duh – Pavličevo sedlo izgubila občanka, ki je nabirala borovnice. Policisti so jo poklicali na mobilni telefon in jo s pomočjo ugotovljene lokacije usmerili do njenega vozila.

• TATIČ POBEGNIL

Mozirje: 2. avgusta je varnostnik v trgovskem objektu Tuš pri kraji steklenice viskija zalotil neznanca, kateremu pa je s kraja tatvine uspelo pobegniti.

• TRIJE PIJANI VOZNIKI

V dneh od 1. do 3. avgusta so policisti PP Mozirje do iztreznitve pridržali tri voznike motornih vozil, ki so vozili motorna vozila pod prekomernim vplivom alkohola.

*So dnevi, so leta in so
poletja,
ko se je treba posloviti,
so trenutki,
ko je treba na novo začeti,
in so ljudje,
ki jih ni moč nikoli
pozabiti.*

ZAHVALA

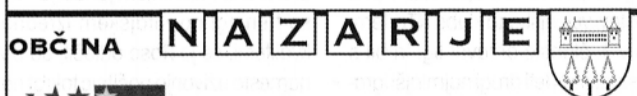
ob boleči izgubi ljube mame, sestre in tete

Stanke DRUŠKOVIČ

roj. Remic
iz Ljubnega ob Savinji

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, ki ste jo imeli radi in jo pospremili na njeni zadnji poti. Še posebej pa se zahvaljujemo primariju dr. Vučkoviču, dr. Barbari Sodin in dr. Adeli Alagič ter celotnemu osebju gastro oddelka Splošne bolnišnice Celje. Hvala dekanu g. Martinu Pušenjaku za opravljen obred, pevcem iz Ljubnega, govornicama ga. Ani Kladnik in ga. Maji Šugman, pogrebem in praporščakom.

Žalujoči: hči Darja, zet Danilo, vnuka Jure in Tanja, sestre Jožica ter Slavica z družino in ostalo sorodstvo

Naložba v vašo prihodnost

OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski sklad za regionalni razvoj

JAVNI POZIV INVESTITORJEM

»Industrijsko - obrtna cona Prihova«

Občina Nazarje ureja Industrijsko-obrtno cono Prihova ob regionalni cesti Mozirje - Radmirje. Izvedena bo celotna javno-gospodarska ureditev za poslovanje, zelene površine, pešpoti ter parkirišča.

Komunalna ureditev območja se bo začela izvajati že v letu 2008, končana pa bo do septembra 2009. Celotno operacijo sofinancira tudi Evropski sklad za regionalni razvoj. Cena kvadratnega metra komunalno urejenega zemljišča bo znana po 15. avgustu 2008. Več podatkov o coni Prihova je na spletni strani Občine Nazarje na spletnem naslovu: <http://www.nazarje.si>.

Predvidenih je 9 gradbenih parcel v velikosti od 3.000 do 5.200 m² v skupni površini 40.000 m². Cona je zasnovana tako, da so možne združitve ali delitve predvidenih gradbenih parcel skladno s potrebami in zmožnostmi bodočih investorjev. V coni so predvidene dejavnosti, ki v minimalni meri obremenjujejo okolje, zagotavljajo visoko dodano vrednost in nudijo možnost zaposlovanja.

Vabimo vse potencialne investitorje, da svoje namere, potrebe in pričakovanja pisno sporočijo do 20. avgusta 2008 na naslov Savinjsko-šaleška območna razvojna agencija, Savinjska cesta 2, 3331 Nazarje ali na naslov Občina Nazarje, Savinjska cesta 4, 3331 Nazarje.

KAMNOSEŠTVO

Dobnik Franc & Jani, s.p., Topolšica 104c, 3326 Topolšica

- IZDELAVA NAGROBNIH SPOMENIKOV,
- OKENSKIH POLIC in
- DRUGIH IZDELKOV IZ KAMNA

Tel.: 58-92-311
Gsm: 041/660-496

*Deset let je že minilo
odkar te ni več med nami
dragi naš ata.
Vendar si tu ...
v naših dušah ...
Tvoje ljubezni do nas
ni mogoče pozabiti.*

V SPOMIN

Franjo JERAJ

Bukovski Franjo
(1998 - 2008)

Topla zahvala vsem, ki se našega ata radi spominjate!

Vsi njegovi

*Dobrota, skrb, vera in poštenje,
to bilo vaše je življenje.
Za vse to, kar ste nam dali,
mama, hvala, imamo vas radi.*

ZAHVALA

ob boleči izgubi mame, babice in prababice

Marije BARK

Žlavor 18, Nazarje
(14.11.1918 - 28.7.2008)
po domače Benclove mame

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani. Zahvaljujemo se dr. Kramerjevi in patronažnim sestram, patru Franciju za opravljen obred, gospe Marinki za žalni govor, praporščakom, prostovoljnemu gasilskemu društvu Gorica ob Dreti, pevcem Lastovka in pogrebni službi Morana. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti, darovali cvetje, sveče in za svete maše.

Domači

POGREBNE STORITVE

Tel.: 03/700-14-85, Gsm: 041/613-269

ROPOTAR Ivan s.p. ŠEMPETER v Savinjski dolini

Starovaška ul. 12

*Vse življenje ste prepevali
Bogu in Mariji v čast,
zdaj pa v nebeškem zboru
odmeva vaš mogočni bas.
(snaha Marjana)*

V SPOMIN

8. avgusta pred 20 leti se je ustavilo plemenito srce
našega dragega očija

REMČEVEGA Ludvika

iz Vologa

Hvala vsem, ki se ga spomnite kot dolgoletnega cerkvenega pevca, zanj molite, postojite ob njegovem grobu in mu prižgete svečo.

Remčevi

MORANA POGREBNA SLUŽBA, CVETLIČARNA

Aleksander Steblovnik s.p. Parižlje 11 c Braslovče

Telefon: 7000-640

*Bil si priden in delaven ti,
v naravi znal nabrati si novih moči
čeprav kruta usoda te je vzela
za tabo ostale so neizbrisane sledi.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, brata, dedija

Leopolda KOLENCA

iz Nazarij
(15.11.1932 - 26.7.2008)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani. Hvala tudi za vsa izražena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše. Posebna zahvala dr. Andreji Podbregar-Marš, sestram Ireni in Simoni ter osebju hematološkega oddelka bolnišnice Celje, kjer so mu lajšali zadnje bolečine. Hvala tudi g. Damjanu za lepo opravljen pogrebni obred in sv. mašo, gospe Marinki za govor, moškemu pevskemu zboru iz Mozirja za zapete žalostinke, trobentaču za odigrano tišino ter pogrebni službi Morana. Hvala tudi vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena Francka, sinova Darko in Boris
z družinama, vnuka Urša in Boris
ter sestre Mara in Marta ter nečak Edi z družino

Zadrecške novice

PRIJATELJ PA TAK

"Zvedel sem, da si skregan z Osvaldom," reče Albert Maksu. "Kaj se je zgodilo med vama?"

"Razveselil se je, ker sem še živ. Nekje je namreč slišal, da sem umrl."

"In zato si zdaj nanj jezen?"

"Seveda sem. Ta tako imenovani prijatelj očitno sploh ni prišel na moj pogreb."

Sneguljko Pepelnič

SPOROČILO

Marcela pokličejo v šolo, kjer mu ravnateljica pove: "Vaši trije sinovi so kar naprej polni modric."

"Vem, vem, saj nisem slep. Fantje se tepejo med sabo in z vsemi, ki se jim nehote pridružijo. Sam sem jih zato že večkrat dal čez kolena in res ne vem, od kod jim takšen zgled?"

Grizolda Krispin

ZNA BITI TIHO

Melita pristopi k Vandii in jo potihoma vpraša: "Znaš očitno skrivnost?"

"Meni lahko vse zupaš."

"Kako naj to vem?"

"Za primer ti lahko navedem, da mi je mož pred dnevi dal kreditno kartico in še zdaj ne ve, koliko sem zapravila na razprodajah."

Blenda Tavri

DOBRO SE UJAMETA

Bepo posluša Šimnovo tarnanje nad tegobami v zakonu, zato si ne more kaj, da ga ne bi vprašal: "Kako da z ženo kljub stalnim prepripirom še vedno vztrajata skupaj?"

"Veš, Bepo, midva sva ti ena takšna čudno vesela človeka. Ko se skregava, me žena običajno začne obmetavati s posodami. Če me zadane, je vesela ona, če pa zgreši, se veselim jaz."

Samo Sprožilec

Uha, to bi bila dobra koža za moj tam-tam!

DNEVNO SVEŽI NATAKARJI

Gosta v restavraciji zanima:

"So vaši raki sveži?"

Natakar nima pripravljenega odgovora, zato se izgovori: "Takoj se grem pozanimat v kuhinjo."

Ni in ni ga nazaj. Ko mine že cela večnost, gost vpraša drugega natakara, kje je njegov kolega.

"Ste vi tisti, ki ga je vprašal, če so naši raki sveži?"

"Sem."

"Potem vam lahko jaz povem, da so. Kolega enega ravno zdaj poskuša prepričati, da mu spusti nos iz klešč."

Tugo Mernik

DOBER PAZLOG

Štefanu se slabo piše pri matematiki. Učiteljica ga na to opozori: "Znanje o enačbah z neznanko ti šepa, zakaj?"

"Zaradi občasnih zmenkov z znanko, ki se vedno lepo izzidejo."

Hugo Mušnik

Brez besed

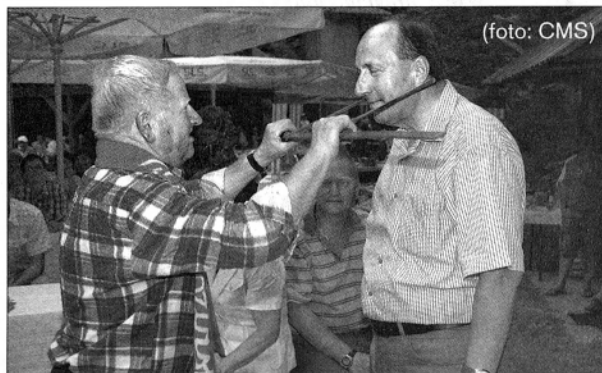

Cvetke in koprive

DA BO VSE PO MERI

Jakob Presečnik, vodja poslanske skupine SLS: »Štefan, če mi boš za rojstni dan seštrikal brezrokavnik, mi pa le dobro zmeri glavo.«

Štefan Marolt: »Pri miru migaj, da bo mera točna. Potem ti izmerim še podplate. Kaj pa jaz vem, s katere strani se vi poslanci oblačite v brezrokavnike.«

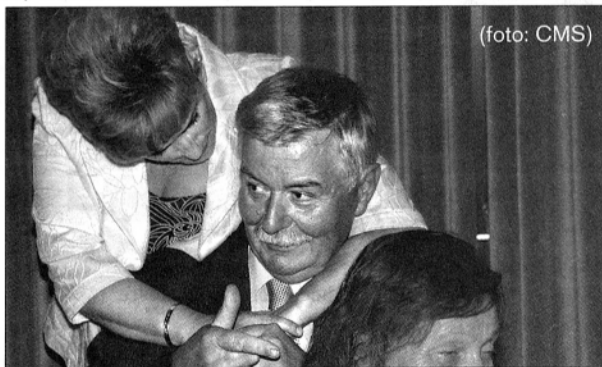

(foto: CMS)

TESNO SODELOVANJE

Borut Meh, velenjski župan: »Torej, Anka, sva zmenjena, da pridejo vaši flosarji za potrebe našega turizma na Velenjsko jezero udirat flos?«

Anka Rakun, ljubenska županja (levo): »Vse ti obljubim, samo da pridejo vaši rudarji v ljubensko občino iskat vodo, pa naj bo mrzla ali topla.«

(foto: CMS)

MALO PREMEČIVA ČRKE

Karel Erjavec, obrambni minister: »Prosim, da tale del govora o patriotizmu izpustiš. Drugače se bodo ljudje kaj hitro spomnili na Patrio in me bodo spraševali samo še o oklepnikih.«

Dr. Mateja Kožuh Novak, predsednica ZDUS: »Velja, Karel, ti pa v svoj govor ne pozabi vključiti obljubo o višjih pokojninah.«

(foto: CMS)

IME in PRIMEK:

NASLOV (ulica, kraj):

ROOS- nemški slikar- Johann
KASSAK- madžarski pesnik in pisatelj- Lajos
ATTA- rimski pesnik- Titus Quinctius
HACE- slovenski pisatelj- Matevž

--	--	--	--

2008

Napovednik dogodkov

- Petek (8. avgust), ob 19.00. Luče
Družabni večer z ljudskimi pevci
- Petek (8. avgust), ob 20.00. Luče
Rock špil - Zabljena generacija in lokalni bendi
- Sobota (9. avgust), ob 13.00. Luče
»Vlcersko« tekmovanje in tekme prevoznikov lesa
- Sobota (9. avgust), ob 20.00. Luče
Prikaz starega običaja Jajčnice in zabavni večer
- Nedelja (10. avgust), ob 12.00. Luče
Prireditve Od štanta do štanta s prikazom starih običajev
- Nedelja (10. avgust), ob 15.00. Varpolje
Družabno srečanje upokojencev s piknikom in srečelovom
- Nedelja (10. avgust), ob 17.00. Luče
Festival narodno zabavne glasbe Luče 2008
- Četrtek (14. avgust). Športni park Mozirje
Začetek mednarodnega turnirja Slovenije v odbojki na mivki
- Četrtek (14. avgust), ob 16.00. Mozirski gaj
Slovesnost ob 30-letnici Mozirskega gaja
- Četrtek (14. avgust), ob 20.30. Kmetija Gradišnik, Solčava
Igrana predstavitev Solčavskega in večer s citrimi

ŽIVALI - PRODAJ

Prodajam teličko limuzin staro 10 dni in teličko dobrega porekla staro 7 dni; gsm 051/423-440
Prodajam sveže zajčje meso; gsm 031/821-382
Prodajam dva bikca sivca stara 10 in 7 dni; gsm 041/293-017
Prodajam teličko staro 10 dni, bikca starega 6 dni, oba sivo-rjava; tel 583-22-03
Prodajam 17 plemenskih ovc in ovna JS pasme; gsm 041/837-612
Prodajam teličko limuzin staro 3 tedne, gsm 031/800-046
Prodajam burske kozličke stare 4 mesece; gsm 031/262-019
Prodajam telička bikca simentalca in frizika, starega 10 dni; tel. 584-11-96
Prodajam teden dni staro teličko in kravo za zakol, tel. 58-41-550

ŽIVALI - PODARIM

Podarimo mlado psičko najdenko. Stari ali novi lastnik naj pokliče; gsm 031/642-353
Podarimo mladička mešanca (škotski in nemški ovčar) samček; gsm 041/231-311

DRUGO - PRODAJ

Prodajam suha cepljena bukova drva (klafre); gsm 041/324-438

Prodajam novo velux strešno okno in obrobo dimenzije 78x55; gsm 031/358-085
Prodajam drva bukev, gaber metrska, suha-sveža; gsm 031/585-735
Prodajam gozdarski vitel 5 ton uniforest nov; gsm 041/453-058
Prodajam šroter, malo rabljen, 3 kw motor. Cena po dogovoru. gsm 070/813-464

NEPREMIČNINE

Na Ljubnem prodajamo enodružinsko stanovanjsko hišo, vseljivo takoj, z vsemi priključki, gsm 041/217-785
V najem oddam starejšo hišo; gsm 051/217-011

VOZILA - PRODAJ

Prodajam lepo ohranjen golf II D, bele barve; gsm 041/710-873
Prodajam golf IV karavan I. 99. 184.000 km, 81 kw, klima. Cena 5.250 eur; gsm 031/649-248

VOZILA - KUPIM

Kupim dobro ohranjen motor tomos apn 6s; gsm 031/732-891 ali 03/583-32-89

ZAPOSLITEV - IŠČE

Stojni inženir išče redno zaposlitev; gsm 031/202-893

MORDA STE ISKALI PRAV TO

STEKLARSTVO TAMŠE, MOZIRJE

Izdelava termopan stekla, okvirjanje slik, vitražna stekla, peskanje stekla, suho cvetje v steklu, vse vrste zasteklitev, tesnjenje in predelava starih okenskih kril, fuzija taljenja stekla. www.steklarstvo-tamse.com; gsm 031/305-532, faks: 03/839-54-64.

Steklarstvo Tamše, Tamše Jaka s.p., Savinjska cesta 12, 3330 Mozirje.

KMETJE, GOZDARJI

Gradimo gozdne vlake brez miniranja. Opravljamo tudi vsa ostala dela s strojno mehanizacijo ter kiper prevoze. Kvalitetno in poceni. BRLEC, tel. 041/606-376.

Brlec Jakob s.p. - Avtoprevozišstvo, storitve z gradbeno mehanizacijo, splošna gradbena dela, Nožice, Pionirska ulica 25, 1235 Radomlje.

MONTAŽA SATELITSKIH SISTEMOV - POP TV IN A KANAL

Nudimo vam montaže satelitskih sistemov za sprejem POP TV in KANAL A - pooblaščen monter za TOTAL TV in servis vseh satelitskih sistemov. Prašnikar s.p., tel. 03/584-51-94, gsm 041/688-094.

Prašnikar Miro s.p., Elektroinstalacije in vzdrževanje elektro aparatov in naprav na terenu, Spodnje Kraše 30, 3341 Šmartno ob Dreti.

STEKLARSTVO BENDA

Izdelava termopan stekla, velika izbira stekla, izdelava namiznih plošč, brušenje, vrtnanje, fazatiranje, ogledala, okvirjanje slik, montaža itd. Izdelava in montaža PVC oken, senčil, žaluzij, rolet itd. Tel. 03/839-45-10, Gsm 031/302-121.

BENGLAS, d.o.o., Loke 33, 3330 Mozirje.

NEPREMIČNINSKA PISARNA V MOZIRJU VAM NUDI STORITVE

Posredovanje pri prodaji, nakupu in najemu, priprava pogodb in izvedba postopkov, cenitve in vpis nepremičnin v zemljiško knjigo.

BREMIS D.O.O., Posredovanje pri prometu nepremičnin, Cesta Františka Foita 2, Velenje, PE Mozirje, Na trgu 51, Mozirje; Gsm: 051/307-035 ali tel.: 839-56-50.

PRODAJA, SERVIS KOLES

Kolesa GT in SPECIALIZED, inovativni in tehnično dovršeni znamki koles od 250,00 eur dalje. Na zalogi gorska, mladinska in otroška kolesa. Gsm 040/431-591 - Filip.

PROCES-PDF d.o.o., Brezje 9d, Mozirje.

IZKOPI Z MINI BAGROM

Če potrebujete izkope z mini bagrom za kanalizacijo, vodovod, plinovod ali urejanje dvorišč ..., pokličite na gsm 041/799-314.

Mali gradbenik, Oto Artelj s.p., Ljubija 122, 3330 Mozirje.

INŠTRUKCIJE ZA MATEMATIKO

Pravočasno si zagotovite inštrukcije za gimnazijce in dijake drugih srednješolskih izobraževalnih programov. Info: 031/642-353.

Marija Jurak Trogar s.p., Radegunda 57, 3330 Mozirje.

PRODAJA KOKOŠI

nesnice - grahaste, rjave in črne ter bele piščance za zakol prodamo. Nakup 10 kom. - petelin brezplačno. Tel. 03/547-20-70, gsm 041/763-800.

Kmetija Winter, Lopata 55, Celje.

**Naročniki Savinjskih novic
imajo 15% POPUST
pri objavah zahval in
čestitk.**

Turistično društvo Luče v sodelovanju z Občino Luče,
drugimi društvi in krajani prireja

39. LUČKI DAN

od 7. do 10. avgusta 2008

ČETRTEK, 7. avgust 2008

- 19.00 PROSLAVA OB OBČINSKEM PRAZNIKU
v kulturni dvorani v Lučah:
- Kulturni program
- Podelitev občinskih priznanj
- 20.00 OTVORITEV RAZSTAVE STARIH OTROŠKIH IGRAČ
v kulturni dvorani
- 20.30 KAYAK NEPAL STYLE - MULTIMEDIJSKA PREDSTAVITEV
POPOTOVANJA; Bar Igla

PETEK, 8. avgust 2008

- 16.00 TURNIR V MALEM NOGOMETU ZA ŽENSKE
na šolskem igrišču; info: 040/611-167
- 17.00 TURNIR V INLINE HOKEJU na šolskem igrišču;
Prijave: 040/457-847 do 15.00 ure
- 18.30 ROKOMET 'STARI - MLADI' na šolskem igrišču
- 19.00 DRUŽABNI VEČER z ljudskimi pevci, harmonikarjem in
vinarjem na vrtu bara Podmornica
- 20.00 ROCK ŠPIL - 'ZABLUJENA GENERACIJA' ter LOKALNI BENDI
na prireditvenem prostoru

SOBOTA, 9. avgust 2008

- 8.00 TURNIR V MALEM NOGOMETU ZA MOŠKE na šolskem igrišču;
info: 031/331-548
- 13.00 'VLCERŠKO' TEKMOVANJE in TEKME PREVOZNIKOV LESA
na Hočevarjevi njivi 16.00
TURNIR V ULIČNI KOŠARKI na košarkarskem igrišču;
info: 041/793-659, 041/944-177
- 18.00 SV. MAŠA Z ROGISTI V ČAST ZAVETNIKU LOVCEV SV. HUBERTU
v farni cerkvi ter
OTVORITEV LOVSKE RAZSTAVE v lovskem domu
- 20.30 PRIKAZ STAREGA OBIČAJA POBIRANJA JAJC IN 'JAJČNICE'
na prireditvenem prostoru
- 21.00 ZABAVNI VEČER Z ANSAMBLOM 'BRANETA KLAVŽARJA'
na prireditvenem prostoru

NEDELJA, 10. avgust 2008

- 9.00 PRITRKAVANJE (PINKANJE) iz farnega zvonika
- 9.00 OBUDITEV OBIČAJA STRELJANJA Z MOŽNARJI -
ob 120 letnici postavitve 'strelalnice'
- 10.00 SV. MAŠA S PROCESIJO V ČAST FARNEMU ZAVETNIKU
SV. LOVRENCU v farni cerkvi
- 12.00 PRIREDITEV 'OD ŠTANTA DO ŠTANTA' S PRIKAZOM STARIH
OBIČAJEV IN NAVAD po vasi
- 12.00 SPREHOD S POVORKO, KONJENICO IN FOLKLORNO
SKUPINO MED ŠTANTI skozi vas
- 13.00 PRIKAZ STARIH OTROŠKIH IGER na Hočevarjevem vrtu pri šoli
- 15.00 TRADICIONALNA NOGOMETNA TEKMA 'SUHI - DEBELI'
na Hočevarjevi njivi
- 17.00 FESTIVAL NARODNO ZABAVNE GLASBE LUČE 2008
na prireditvenem prostoru. Gostje večera: ALPSKI KVINTET

OSREDNJI PRIREDITVENI PROSTOR JE POD ŠOTOROM !

VSE DNI PRIREDITVE:

- PAINTBALL na Ivanovi pustoti
- OGLED SNEŽNE JAME pod Raduho, od 9.00 do 17.00; info: 041/424-091
- OGLED RAZSTAVE v kulturni dvorani
- OGLED ŽAGARSKEGA MLINA v Podvolovljeku
- RAZSTAVA UNIKATNIH IZDELKOV JOŽETA STRMČNIKA pri brvi čez Lučnico
- MOŽNOST SPUSTA PO SAVINJI S KAJAKOM ALI RAFTOM; Kamp Šmica

PRISRČNO VABLJENI NA NAŠE PRIREDITVE!

Poštnina
plačana
po
pogodbi
št. 31/3/S

SAVINJSKE NOVICE

Savinjska cesta 4

3331 NAZARJE

DA, naročam se na teden Savinjske
novice. Naročnino bom poravnal/a na
osnovi računa na TR 33000-0000571515.
Naročilo velja do moje pisne odpovedi.

Ime in priimek

Naslov

Poštna številka

Datum Podpis

GRAFIČNE STORITVE

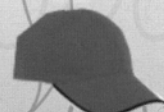
Na trgu 51, Mozirje

Tel.: 839-50-80
info@unigraf.si
www.unigraf.si

MAJICE IN KAPE PO VAŠEM OKUSU

- BARVNO in ČB
fotokopiranje in tiskanje
- grafično oblikovanje
- vezave vseh vrst
(spiralne, termo, diplomske naloge ...)
- izdelava tiskovin
(vizitk, vabil, letakov ...)
- plastificiranje

sam

VARČUJEM
pri samu **NAKUPUJEM**
gradnja, obnova in nega doma

Celje - skladišče

D-Per
7/2008

5000022014,32

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

SAM d.o.o. Domžale, Preserska cesta 1, Zg. Jarše 1235 Radomlje

TaZto/Fotokabina

OTVORITEV trgovine sam NAZARJE

Lesarska cesta 2

sobota, 6. september ob 12.00 uri